

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 12 - època 2 - número 71 - juny 2004 - exemplar gratuït

- La pedrera de la Feu
- Les empreses de casa
- Adéu a Català

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

Raffel Pages®

P E R R U Q U E R I E S
d o n a h o m e n e n s

CENTRE D'ESTÈTICA

d o n a h o m e

**Perquè la bellesa
comença a l'Institut**

Carrer Gran, 8
08310 Argentona
Tel. 93 756 12 74

Horari:
De dilluns a dissabte
de 9 del matí a 8 del vespre.
NO TANQUEM AL MIGDIA

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina
Advocat col. 1452

Esther Escoda
Advocat col. 1491

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 71 - Juny 2004 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: editrici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Egea, X. Nieto, F. Molist, F. Rosa, M. Abras i F. Ureña.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU, PP, EU i AA.

Cap de Redacció: Irene Cortijo.
Redacció: Gisela Rodríguez i Xavier Lorente.
Rúbriques: Llorenç Soldevila.
Fotografies: Marc Duran, Xavier Lorente, Joan Lladó, Joan Calzado i Carles Comas.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Núria Pascual.

Fotocomposició i impressió: Gràtiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Representació gràfica de la
pedrera de la Feu.
Fotografia: Marc Duran.

8. La muntanya foradada

La pedrera d'Argentona provoca molèsties als veïns de la zona, que s'han organitzat per aconseguir el seu tancament. Per la seva banda, l'Ajuntament del municipi ha encarregat un mapa topogràfic on es mostra que l'àrea explotada és superior a la permesa.

10. L'IBI

L'impost dels Béns Immobles ha augmentat aquest any a Argentona. Aquesta pujada ha aixecat la polèmica i alguns vilatans del poble s'han organitzat i han recollit 750 signatures contra el creixement. L'Ajuntament defensa que la pujada és necessària per dotar el poble de més i millors serveis.

14. Un CD empresarial

El Servei Municipal de Promoció Econòmica (Sempre) de l'Ajuntament d'Argentona ha editat una guia empresarial en format CD-Rom. Es tracta d'una base de dades amb les característiques de prop de 150 firmes.

22. Joan Majó

El director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió és Joan Majó, un mataroní que des de petit ha passat els estius a Argentona. Un repàs per l'àmplia trajectòria política i empresarial de Majó.

25. Mor Andreu Català

El 25 d'abril va morir Andreu Català, l'únic argentoní que ha jugat a Primera Divisió. El futbolista va jugar a l'Argentona, al Barça i sobretot al Nàstic, on va deixar un gran record entre els tarragonins.

Editorial

La pedrera no només causa problemes mediambientals sinó també de qualitat de vida als vilatans que pateixen en les seves carns els sorolls i tremolors que provoca el pas constant dels camions de l'exploració.

Un roc a la sabata

Les pedreres acostumen a plantejar un dilema. D'una banda, són necessàries per extreure material bàsic per a la construcció, per a l'edificació de pisos, cases, naus, etc. De l'altra, ocasionen un mal important a la fauna i la flora de l'indret on s'implanten. Fa anys que a Argentona hi ha un clam popular per tancar la pedrera de la Feu. L'Ajuntament, l'entitat Natura, els veïns, etc., estan a favor d'aturar l'espoliació de la muntanya. La pedrera no només causa problemes mediambientals sinó també de qualitat de vida als vilatans que pateixen en les seves carns els sorolls i tremolors que provoca el pas constant dels camions de l'exploració. A més, la circulació d'aquests vehicles pesants ha fet destrosses als carrers afectats. En global, el consistori continua buscant fórmules per solucionar un problema en el qual les competències exclusives estan en mans de dos departaments de la Generalitat. Tot i els esforços de Medi Ambient l'assumpte xoca amb el permís vigent (ara fins al 2007) que va concedir Mines a mitjans de la dècada dels 80. L'empresa concessionària assegura que compleix la legalitat, però el forat cada cop és més gros. L'estudi topogràfic encarregat per l'Ajuntament ha constatat que l'àrea d'exploració ha sobrepassat el que estava marcat per llei. Farà obrir això els ulls a la Generalitat que és qui pot frenar l'activitat? La Feu és realment un tema molt complex, però el consistori no parerà de pressionar fins que es resolgui.

Carta de l'alcalde

Dialogar i actuar

Hem d'acceptar els altres encara que tinguin uns valors i unes creences diferents de les nostres. El diàleg de veritat només pot partir de la prudència personal i política i de la sàvia constatació que "tan sols sabem que no sabem res". Són els punts de partida necessaris per a avançar conjuntament amb els altres.

MD

La capacitat de dialogar és una de les característiques pròpies de les persones. És també un valor democràtic fonamental per a la convivència cívica entre la gent. El diàleg consisteix a plantejar-se qüestions i a tractar de resoldre-les conjuntament amb els altres. Significa buscar un sentit col·lectiu a les coses. Implica una capacitat per a pensar per un mateix en la nostra relació amb altres persones. És, doncs, difícil d'aconseguir des d'una postura ideològica dogmàtica. No és possible si es parteix d'un sistema de conceptes encarcerats que només ofereixen respostes generals, ja que les circumstàncies de la vida, com les de la política, són sempre canviants i particulars. Per a dialogar hem de tenir clar que la humanitat és un conjunt plural i divers. Hem d'estar convençuts que aquestes característiques ens enriqueixen tant personalment com col·lectivament. Quan dialoguem ho fem per a convèncer els altres tot persuadint-los. Mai a través de la pressió o de la imposició forçada de les nostres idees als altres. Tampoc és acceptable utilitzar la falsedat deliberada, intencionada i continuada com a forma d'imposar les pròpies idees. Això és justament el contrari del diàleg. Sobretot hem de ser capaços d'escoltar i d'entendre els altres. És fonamental per a poder arribar a punts de coincidència. Hem d'acceptar les diferències. Hem d'acceptar els altres encara que tinguin uns valors i unes creences diferents de les nostres. El diàleg de veritat només pot partir de la prudència personal i política i de la sàvia constatació que "tan sols sabem que no sabem res". Són els punts de partida necessaris per a avançar conjuntament amb els altres.

El diàleg és sempre un bon punt de partida per a actuar d'una forma apropiada. El pas del pensament a l'acció requereix donar suport, proposar i dur a terme iniciatives i actuacions. Requereix valentia i capacitat de ser lliure per a prendre decisions. Té la compensació de veure com s'aconsegueixen els objectius que ens havíem proposat. Però lògicament comporta uns riscos: la soledat, la incomprensió, la possibilitat d'equivocar-se...

Antoni Soy, alcalde

Cartes dels lectors

La Festa de la Pubilla, una tradició que no podem desapropiar

Un home tan unit a la nostra vila com és Josep Puig i Cadafalch, diu al pòrtic de la història de Catalunya de n'Antoni Rovira i Virgili: "que la decadència dels pobles va sempre acompanyada de l'oblit de la pròpia existència", i segueix dient: "la llengua, l'art i el dret són signes exteriors amb què parla el poble".

No hi ha dubte que dintre d'aquests signes hi té cabuda la tradició (costumari), que no és res més que una altra manifestació d'aquest tot que en diem *cultura nacional*.

Festejar, en l'estricta fet lúdic, és reconèixer, interrogar-se del sentit de les coses. Els mots *pubilla* i *hereu* són una lliçó, no solament d'història socioeconòmica i del nostre dret, sinó d'orgull de pertànyer a un poble que avui, qui ho diria?, va precisament fonamentar en aquesta figura jurídica el seu desenvolupament nacional, i també són, a la vegada, un dels pocs lligats vius que no ens han pres de quan érem sobirans.

Si totes aquestes reflexions són possibles mercès a la imatge senzilla i graciosa d'una jove abillada amb el nostre vestit nacional, si fóssim capaços de valorar, sense prejudicis, la representació de la nostra vila entre els altres pobles germans, l'honor i l'orgull dels nostres joves en anunciar i encapçalar, en nom d'Argentona, la desfilada dels companys d'arreu de Catalunya, i sobretot de conscienciar-nos de la importància de preservar els nostres trets col·lectius davant l'onada de despersonalització a què ens sotmet el nou concepte de globalització, ¿no creieu que aquesta lliçó cívica bé val el manteniment, col·laboració i simpatia d'aquesta festa, amb més de trenta anys de resistència a la nostra vila?

Sí us plau, deixem que siguin els altres els que ens seguïn l'herba de sota els peus, fa 290 anys que fan molt bona feina i no els cal pas ajut.

Joan Ramon i Ferrer
Comissió Festa del Pubillatge

El monòleg d'un "progre" il·lustrat

Després de tants anys vivint a la vila imaginària començo a patir malsons. Ahir un eixelebrat, des de la multitud, em va escriure: "Ei tu, malparit! Ets un dèspota il·lustrat!"

Envegen que sigui una persona de l'àmbit de la cultura, per sobre de la massa mitjana. Ni ho saben que el nostre moviment de la "Gauche Divine" és diví i ve de lluny: les nostres llambordes van abrandar els carrers parisencs l'any 1968. Al nostre cercle som dues-centes trenta-sis persones. Hi ha advocats, arquitectes, executius, regidors, sobretot molts intel·lectuals.

És increïble! Tant de temps reclamant democràcia i ara que manem nosaltres, els demòcrates de *pedigree*, ens critiquen. Què s'han pensat? Nou sempre són un més que vuit, oi? Fem les coses legalment; si no ho entenen és perquè són una colla de pallussos.

Ara la gent es queixa d'una cosa tan legal com és apujar l'impost de béns il·lícits (IBI) i el de quatre rodes (QR) més d'un quaranta per cent. Els que es queixen són molts, però fatxes. Els que som rellevants no ens queixem perquè vivim en habitatges blindats contra impostos per protecció oficial i sous esquitats de només 2.500 euros al mes.

És clar que necessitem molts diners per fer el que vam prometre: el gran Pavelló esportiu que deixi bocabadats els visitants de rodalies. Clar que val un colló!, però justifica on van a parar els diners dels vilatans. O no? També hem d'endegar la Gran Sala. Algú dubta de si l'arribarem a omplir. I tant que l'omplirem!!! Els dos-cents trenta-sis omplim molt. Fa tres dies, un em va aturar al carrer per preguntar-me si no seria millor destinar els diners a coses més bàsiques com sanitat, ensenyament, habitatge protegit per als joves i altres càrregues socials. A punt de pujar-me la mosca al nas, em vaig dignar a dir-li que nosaltres havíem de complir amb els compromisos i que, de tota manera, ompliríem la Sala, el Pavelló i tot el que calgui.

Tanmateix, hi ha quelcom que em fa ballar el cervell. Ah sí! Ara ho recordo. No fa gaire, a un grupscle se li va ocórrer muntar un referèndum pel projecte de can Lloro. Quins capsigranys! És que no ho saben, que l'autèntic referèndum es fa amb les eleccions? Haurien d'empresonar els qui volen fer referèndums! Al cap i a la fi, ja els havíem proposat projectes alternatius; això sí, deixant palès que el nostre és el que es farà perquè està lligat i ben lligat.

Pensant-ho bé, crec que he de tornar a la meua

torre d'ivori; allà em sento més segur. M'espera el muntatge de *L'enemic del poble*, d'Ibsen. Resten pocs dies i els meus set espectadors estan impacients.

Jaume Itchart i Boté

Gran Paradiso, 4.061 metres. Alps Graians

L'estiu passat, el grup de muntanya de Velcrogrup va fer amb èxit el cim del Gran Paradiso, de 4.061 metres, amb un gust agredolç perquè un component del grup va tenir un greu accident laboral dues setmanes abans de la sortida cap als Alps. Vam estar a punt de suspendre la sortida, però després de pensar vam decidir pujar el cim i dedicar-li-ho al nostre company. Aquesta excursió va estar marcada per la mala sort, ja que un altre component del grup, Jordi Lladó (Xori), va tenir un accident a la muntanya i vam estar a punt de tenir un disgust seriós, però al final l'ensurt va quedar en tres setmanes de baixa laboral i molt descans.

L'experiència de fer més de 3.000 quilòmetres de carretera, creuar tot França, passar pel túnel del Mont Blanc, arribar a Itàlia i pujar una gran muntanya com el Gran Paradiso és una experiència única, i com que ja tenim el cuquet dels grans cims, estem preparant una altra sortida, aquesta més difícil pel que fa a logística, el Djebel Toubkal, de 4.165 metres, el sostre de l'Àfrica del Nord, a la serralada de l'atlas marroquí. Ja us ho explicarem!

Dedicatòria. El grup de muntanya Velcrogrup vol dedicar l'ascensió al cim del Gran Paradiso de 4.061 metres al nostre amic i company de cordada Sebastián Cebrián.

Agraïments. Volem agrair a l'empresa Velcro Europe, S.A. i en particular a Jaume Freixas, Serrat Segala i Mima Pasqual la seva col·laboració al grup de muntanya Velcrogrup.

Rafa Noé

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 30 de juny del 2004 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com. Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Cartes dels lectors

Compost *

Les obres del poliesportiu traspalsen a pocs argentonins, ja que l'esport no ha quedat interromput; el mercat nou, als que n'han de viure; el nou Can Doro, a uns quants més, barreja d'interessos diversos; les obres de la Sala traspalsen a bastants més, els més festius, balladors i "teatrerers"; l'augment justificat de l'IBI, a molts més: els propietaris de béns immobles.

Però el que traspalsa a tots els argentonins és el canvi en la recollida selectiva de residus, perquè requereix que tots, grans i petits, adaptem com a hàbit una activitat incòmode que fins ara només uns quants havien adquirit com a militància: els que creuen que una bona gestió dels residus pot evitar part de la contaminació i la destrucció del planeta en la forma més primària: la que fa que se'ns mengi la nostra pròpia merda.

La fracció orgànica, el compost, són termes nous rescatats de tarannàs antics. A totes les cases es guardava el pa sec per a les gallines i les restes de menjar i de cuina per fer-ne adob.

Era quan no hi havia plàstics ni porexans; era quan les ràdios no funcionaven amb piles; era quan compràvem un diari a la setmana i el reutilitzàvem (ara reciclaríem), tant per embolicar l'entrepà com per a paper higiènic; era quan els aerosols eren ciència ficció i els camps magnètics tan minsos que ens feien gràcia. Era quan no hi havia abocadors municipals controlats, ni els carrers estaven decorats de contenidors de colors. Era quan ni teníem ni llançàvem tant, i el poc que llançàvem ens ho passaven a recollir a casa, cosa que agraïem per Nadal amb un modest "aguinaldo" al "basurero".

I de tot plegat només en fa quatre dies, per això el nou canvi no ens pot costar tant.

(*) Compost = producte resultant de la fermentació de substàncies orgàniques diverses, especialment escombraries, emprat per adobar la terra

Rosa Vila

On eren

El passat 27 de març, vaig anar a la manifestació per al diàleg per Can Doro, per tal d'aturar la decisió unilateral de l'equip de govern de tirar endavant el projecte d'una urbanització "pija" al mig del poble amb pàrquing inclòs.

No entraré en els detalls que suposa un pàrquing al mig d'un nucli urbà de difícil accés com és la plaça de Vendre, totalment desaconsellat pel caos circulatori en un lloc de pas de vianants com és el Cap de Creus, havent-hi a 150 m la plaça Nova.

Sota la pluja a la manifestació hi havia de tot, joves, no tan joves, gent gran i els partits de la dreta oportunista, que ja m'agradaria veure què farien si estiguessin al govern.

Amb tot això i com a vilatà que en el seu dia va votar l'Entesa, pregunto:

On eren els que es diuen progressistes i d'esquerrers del poble que mai falten a les convocatòries de caire cultural o reivindicatiu?

Realment esteu totalment d'acord amb el projecte de Can Doro?

Us és igual la destrucció de la font i la mina de Sant Domingo?

Esteu d'acord a convertir el Cap de Creus en una entrada i sortida d'un pàrquing?

No us agradaria dir la vostra?

Intentaré ajudar-vos a contestar.

Potser feu culte a la personalitat?

Potser esteu carregats de prejudicis i no us voleu deixar veure al costat de segons qui?

Potser ja us està bé ser esclaus de l'especulació i que les cases que es facin a Can Doro no les puguem comprar els indígenes?

La jugada especulativa és massa grossa perquè cal·leu. Sóc conscient que ja fa temps que heu reflexionat, per això us dic que després no s'hi val a dir allò tan típic, "és que jo no ho sabia", "és que jo no m'ho pensava".

Us recordo que les obres queden i els homes se'n van, sinó mireu al vostre voltant, Cros, Can Cabot o la Pedrera de la Feu.

Miquel Nogueras

Els Amics de la Música

L'Associació Amics de la Música d'Argentona va ser fundada l'any 1993 amb la finalitat de promoure la formació musical i la difusió de la música a la nostra vila. Durant aquests anys, l'associació ha estat estretament vinculada inicialment

a l'Aula d'Ensenyaments Musicals d'Argentona i posteriorment a l'escola Cop de So i als seus directors. Molts nens i joves argentonins s'han iniciat en la música, i alguns han esdevingut músics consumats gràcies a aquesta simbiosi no sempre fàcil.

L'any passat, en desaparèixer d'Argentona l'escola Cop de So, l'Associació Amics de la Música va tenir un moment d'incertesa quant al seu futur. Com sol passar en moments difícils amb les coses que valen la pena, l'associació va renèixer amb noves ganes, amb el suport entusiasta d'un grup de socis. Enguany, l'escola Aula de Música és l'encarregada de l'ensenyament musical, s'ha renovat la Junta i s'han adaptat els estatuts.

L'associació pretén anar més enllà de la formació musical dels més petits. Pretén ser un referent de les activitats musicals a Argentona, donant serveis musicals i facilitant activitats per a totes les edats. Per això disposa d'un local propi i del recolzament de músics professionals. Fins ara, li són pròpies la coral infantil i la juvenil, però per què aquesta limitació d'edat?, per què no hi pot haver una coral d'adults?

L'associació pretén aplegar a tothom que tingui inquietuds musicals independentment de la seva edat i vol organitzar anades a concerts i portar concertistes a Argentona. Amb el suport de la Regidoria de Cultura i una vegada acabada la nova Sala, les possibilitats de realitzar activitats al voltant de la música a Argentona cal imaginar-les com almenys nombroses. Per això, cal estar preparats tenint una associació forta, és a dir amb molts socis col·laboradors amics de la música. Creiem que és el moment d'ajuntar el passat amb el present i sumar esforços amb tots els amics de la música per tal de poder, entre tots, oferir bona música per Argentona. Us animem que passeu pel local de l'associació al carrer Gran, núm. 84 i n'esdevingueu socis col·laboradors. Per a més informació: 93 756 14 51 o bé a amicsdelamusica@hotmail.com

JOAN LLADO / BENS CORTIJO

Sala al descobert

Amb un casc d'obres al cap, l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, els regidors del municipi i membres dels mitjans de comunicació de la comarca van visitar l'interior de la Sala el passat 28 d'abril. L'arquitecte encarregat del projecte, Víctor Argentí, va ser el guia i a través de les seves explicacions, els visitants van poder imaginar-se com quedarà l'equipament un cop estigui enllestit. La Sala serà un espai polivalent i flexible que tant podrà ser una pista de ball amb capacitat per a 1.500 persones, com un teatre per a 450 espectadors. Aquest canvi es podrà efectuar gràcies a un sistema que permetrà replegar automàticament la sala de butaques. L'escenari, a través d'un sistema hidràulic, també es podrà col·locar a diferents altures de forma que es podran fer diferents combinacions escèniques. I el sostre serà mòbil, fet que permetrà il·luminar l'edifici de dia si es vol i adaptar-se acústicament als espectacles que es facin a cada moment. En el futur equipament cultural de la vila

es podran fer projeccions de pel·lícules, celebració de congressos, grans dinars populars, teatre, concerts, música de cambra, recitals, òpera, ball, conferències de petit format, desfilades de models, etc. Però abans que tot això sigui possible, l'equip de tècnics té molta feina per endavant ja que manquen tots els sistemes i acabats de l'edifici. "El que s'ha fet fins ara és el dibuix de l'edifici, una feina de molta envergadura i de molt cost, però poc vistosa", comenta l'arquitecte Víctor Argentí, que afegeix que "ara manca posar-hi color, fer els acabats".

Problemes amb els fonaments. Un dels aspectes que han portat més problemes fins ara a l'equip que encapçala Argentí, format per l'aparellador, un arquitecte especialista en estructures i un altre en instal·lacions, són els fonaments de la Sala. Els especialistes van veure que els fonaments que s'havien previst inicialment no eren suficients per suportar el

pes de la nova estructura. Per aquest motiu, es va modificar el projecte i s'han fet uns fonaments molt resistents a base de micropilots. Un cop passat aquest entrebanc, les obres han seguit a bon ritme. En els propers mesos es farà la segona part de l'obra, la que dotarà l'edifici de tots els elements per poder-lo acabar a principis del 2005. Així s'ha d'instal·lar el sistema de ventilació, calefacció i refrigeració, tota l'estructura elèctrica, el pati de butaques, els elements escenogràfics, el bar, els sanitaris, enguixar, col·locar les rajoles, posar el mobiliari dels vestuaris i tots els elements informàtics necessaris. Tot plegat, segons el calendari d'obres, es preveu que es finalitzi dins del primer trimestre del 2005. La darrera part que es farà, abans de la inauguració oficial del recinte, és la restauració de la façana. Es recuperaran les portes i finestres, s'estucarà i es pintarà de forma que l'edifici es convertirà en la part central de la plaça Nova.

Les obres de la Sala d'Argentona avancen tot i que per fora es fa difícil veure els treballs que s'han realitzat. La darrera setmana del mes d'abril es va finalitzar tota l'estructura de l'equipament. El que resta ara és vestir, donar color i formes a l'edifici perquè estigui a punt pel 2005. Manca, entre molts altres aspectes tècnics, la instal·lació dels sistemes de climatització, d'enllumenat, de prevenció d'incendis així com col·locar l'escenari, el pati de butaques i la instal·lació del bar i de tots els detalls de l'interior. El darrer que es farà serà restaurar la façana.

“Els camions fan molt soroll, no porten les xarxes per cobrir el material i passen davant de l'escola Les Fonts”, explica la representant dels veïns afectats, Blanca Maragall. El president dels propietaris de Can Ferraters, Jaume Botey, comenta que “alguna casa de la urbanització ha tremolat amb les explosions”. Botey diu que un dels principals problemes és la circulació dels camions pel casc urbà, ja que “molts veïns es queixen de la velocitat dels vehicles i que passen a hores intempestives”. Un altre dels afectats, Antoni Carbonell, que viu als apartaments Burriac, apunta que l'extracció “està afectant una de les zones més riques d'Argentona pel que fa a fauna, flora i aigua”. En aquest sentit, el coordinador de l'entitat mediambiental Natura, Oriol Bassa, assegura que estant quedant afectades espècies protegides i que s'està entrant a l'espai natural protegit del Parc de la Serralada Litoral. Ramon Vidal, dels apartaments Burriac, explica que “jo he fet de tot, he presentat al·legacions a l'Ajuntament, he parat camions, m'han insultat”. Vidal afirma que quan hi ha les detonacions, els vidres de casa seva tremolen. El col·lectiu d'afectats per la pedrera de la Feu i l'entitat Natura publiquen, des de principis del 2004, un full informatiu des d'on fan ressò de les activitats que fan per millorar la situació i denuncien les irregularitats de l'explotació. Segons aquest grup, el perímetre de l'explotació no està tancat, no es disposa d'un estudi d'impacte ambiental amb mesures correctores, s'explota fora de l'àrea i la fiança de l'activitat no és suficient. Cada empresa explotadora d'una activitat extractiva ha de disposar una fiança que té per objecte garantir la restauració de l'indret. Segons dades de la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Argentona, la fiança de l'activitat és d'uns 5.100 euros, la mateixa des de l'any 1985.

El camí de la discòrdia. Els camions fan, des de fa dos mesos, un recorregut en la ruta de pujada i un altre de diferent per la baixada, quan els vehicles van carre-

PICANT

gats. El sotsinspector de la Policia Local d'Argentona, Pere Anglada, comenta que “s'ha repartit així perquè no siguin sempre els mateixos veïns els que suportin el soroll”. L'avinguda Ferraters, en el tram de baixada, és la via amb el paviment més afectat. Els responsables de l'explotació es van fer càrrec d'arreglar el paviment amb els seus mitjans materials i humans. En aquest sentit, el regidor de Manteniment i Serveis Municipals, Joan Vaquer, explica que “ells han fet aquesta reparació, que des dels serveis tècnics de l'Ajuntament considerem provisional a l'espera d'uns estudis més profunds”. La normativa de trànsit local ha instal·lat uns senyals que prohibeixen la circulació d'aquests camions durant els caps de setmana, festius i fora de l'horari marcat. Les competències. Davant d'aquesta situació, el regidor de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Argentona, Jordi Pinart, explica que “hem tingut converses amb els propietaris de l'activitat per intentar trobar solucions compensatòries a tot el mal que fan amb el tema de sorolls, de pols i sobretot amb el tema de malmetre

el paviment”. D'altra banda, la Regidoria de Medi Ambient del municipi va encarregar a principis d'any un mapa topogràfic de la zona. L'objectiu d'aquest document era comprovar si es respecta o no l'espai d'extracció que delimita la normativa. El resultat ha estat clar i s'ha vist que s'està explotant més enllà de la zona que permet la llei, uns 800 metres quadrats. De totes formes, les poques competències de l'ens municipal sobre aquestes activitats només permeten a l'Ajuntament enviar la informació a la Generalitat de Catalunya perquè aquesta actuï amb les mesures pertinents. Pinart explica que “hem enviat un informe amb aquest topogràfic al Departament d'Energia i Mines i al Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya perquè són els que tenen les competències”. De totes formes, els punts d'interès de les dues conselleries són divergents. La pedrera d'Argentona va passar de ser un annex II de la Llei d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental a ser un annex I. Per aquest canvi, els responsables de l'activitat

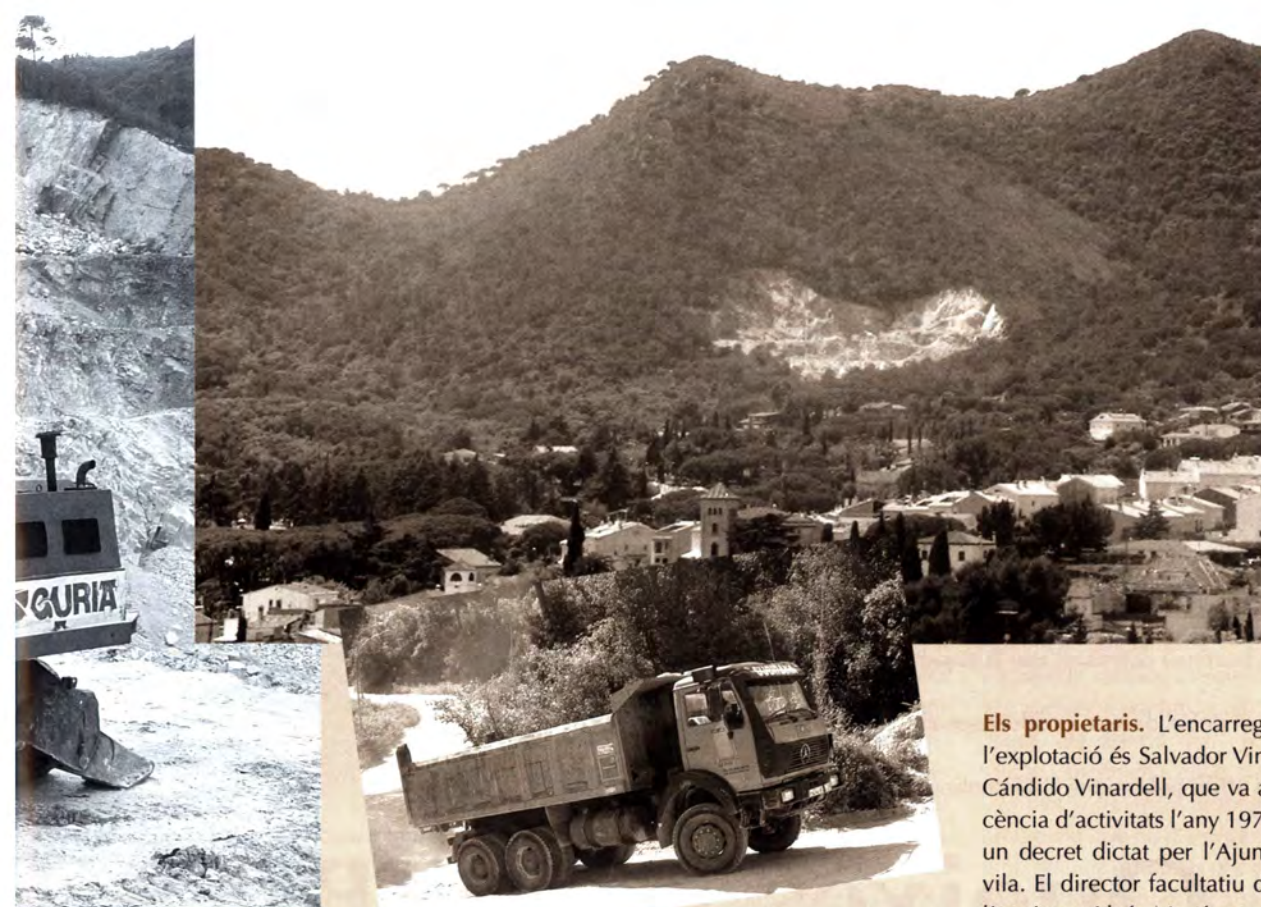
PEDRA

tenen temps fins al 2007, i no fins al 2004 com recull l'annex II, per adequar-se a la normativa. L'única manera d'avançar aquest termini legal és demostrar que hi ha canvis substancials en l'activitat. L'informe del consistori argentoní s'ha enviat, precisament, amb aquest objectiu. Una altra de les accions que ha realitzat l'Ajuntament d'Argentona va ser la reunió que es va mantenir el 12 de maig amb el conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Salvador Milà. De les dues conselleries del govern català amb competències, Indústria i Mines i Medi Ambient, aquesta darrera és la que dona

un alè d'esperança perquè la situació millori. En la reunió, Milà va dir que l'Ajuntament del municipi segueix la línia correcta de treball en intentar minimitzar al màxim els inconvenients que provoca l'explotació. L'entitat Natura assegura que l'Ajuntament pot actuar en base al Pla General d'Ordenació Municipal, segons el qual la pedrera ocupa sòls considerats d'interès geogràfic, històric i forestal on no es poden fer tals d'arbres, abocaments d'escombraries, ni activitats extractives. Natura s'ha de reunir amb el consistori properament.

Els propietaris. L'encarregat actual de l'explotació és Salvador Vinardell, fill de Cándido Vinardell, que va adquirir la llicència d'activitats l'any 1974, mitjançant un decret dictat per l'Ajuntament de la vila. El director facultatiu de la pedrera, l'enginyer Lluís Martínez, assegura que l'explotació té tots els permisos necessaris. D'altra banda, confirma que "estem mantenint converses amb l'Ajuntament per trobar solucions al trànsit de camions com poden ser l'asfaltat dels carres". Pel que fa al tema del tancament del perímetre, Martínez diu que "l'accés a l'explotació, quan no treballen, està tancat; la part de dalt, a vegades, després de la pluja, s'ha de refer i la gent ha de tenir en compte que no és un lloc per passejar, hi ha senyals de prohibit el pas". Les queixes de l'entitat ecologista Natura sobre la manca d'un programa de reforestació són contestades per Martínez en assegurar que "s'estant banquejant els talusos i la part de dalt s'està restaurant amb nova vegetació i està previst reforestar un altre banc en el termini de dos anys". L'empresa Transports i Excavacions Vinardell manté que l'explotació tindrà uns 15 anys de vida més, fins que el recurs natural s'haurà esgotat.

La pedrera de la Feu, situada al veïnat de Lladó, és una explotació extractiva a cel obert. Els camions que transporten el granit provoquen molèsties a molts argentonins. Aquests veïns afectats i l'entitat Natura denuncien que la pedrera incompleix, entre d'altres, el programa de restauració i que s'està obrint un nou front d'explotació. Per la seva banda, l'empresa Transports i Excavacions Vinardell assegura que treballa amb tots els permisos necessaris i que fan tasques de reforestació. L'Ajuntament d'Argentona, que fa anys que va darrere el problema, va encarregar un plànol topogràfic de la zona on es mostra que l'àrea explotada és superior a la permesa.

L'augment de l'Impost de Béns Immobles, que en alguns casos arriba a ser del 42%, ha aixecat la polèmica. De manera espontània, alguns vilatans del poble han decidit declarar la guerra a la pujada de l'IBI i de moment ja han recollit 750 signatures (en un futur és previst que se'n recullin més) contra un creixement que titllen de desmesurat. Han demanat explicacions a l'equip de govern, i ara per ara, els arguments que els han donat no els valen per res. L'Ajuntament continua defensant que la pujada és necessària per dotar el poble de més i millors serveis, i que si es compara amb altres poblacions, l'IBI continua sent baix.

Queixes per l'IBI

“El 2003 pagava 268 euros d'IBI i aquest any en pago 381. Són 113 euros més, 18.000 de les antigues pessetes! Exactament el 42,15% més que l'any passat”, explica una veïna. Aquest exemple es pot extrapolar a la majoria de llars d'Argemtona, i és que des de principis d'any, la factura de l'IBI ha pujat considerablement. L'augment ha fet que alguns vilatans hagin organitzat una recollida de signatures —que ja han entregat a l'Ajuntament— per protestar per l'increment. “Estem d'acord que els impostos pugin però no d'aquesta manera”, assegura Agustí Rodríguez, un dels veïns que ha coordinat la campanya. “Volem saber per què l'augment ha estat tan elevat, per què no s'ha comunicat com cal, on van a parar els diners que es recapten i quines són les previsions pels propers anys. A més, cal tenir en compte que la gent gran, el més que li toca pagar l'IBI, ho passa molt malament”, afegeix. Per rebatre aquestes qüestions, just a la banda oposada, hi ha el regidor d'Hisenda, Jordi Pinart. L'edil diu que de l'augment de l'IBI se'n va informar “correctament” a través de Ràdio Argemtona (104.6), Televisió d'Argemtona, *El Punt* i aquesta mateixa revista. També explica que per evitar que els contribuents hagin de pagar de cop una xifra molt elevada, s'ha fraccionat el pagament en quatre rebuts. I per últim, afe-

geix que l'augment de l'IBI és necessari per afrontar la despesa ocasionada per un augment dels serveis. Uns serveis que, d'altra banda, els veïns revoltats qualifiquen de “deficients.” Tot i les crítiques, els vilatans que s'han queixat per l'augment deixen clar que volen pagar però que també volen veure en què repercuteix aquesta pujada.

De la pujada de l'Impost de Béns Immobles també se n'han fet ressò els partits de l'oposició. Convergència i Unió, Partit Popular, Esquerra Unitària i Agrupació Argemtona han titllat l'augment de “robatori, incongruència, desorganització interna i necessitat de fer calaix”, entre d'altres.

A on va a parar l'IBI? Segons l'alcalde d'Argemtona, Antoni Soy, “tots volem bones escoles, carrers nets, parcs i jardins ben condicionats, clavegueres adequades, activitats culturals i esportives, una festa major de qualitat, i tot això té un cost”. Perquè no hi hagi cap dubte de cap a on es destina el que es recapta amb l'IBI, el batlle ha assegurat que ben aviat totes les cases rebran un catàleg de serveis i avança algunes dades: “des del 1999 i fins al 2003 el cost de les reparacions de vies públiques s'ha incrementat el 140,60%; la conservació de parcs i jardins, el 81,63%; les despeses en serveis socials, el 66,25%; i les assegurances, el

108,42%”, explica.

El govern també continua assegurant que la quota de l'IBI a Argemtona continua sent inferior a la d'altres municipis de la comarca de similars característiques, com per exemple Vilassar de Mar o Canet.

Fins al Síndic de Greuges. Un veí d'Argemtona, Juan Pérez, ha denunciat l'augment de l'IBI al Síndic de Greuges de Catalunya i al Defensor del Poble de l'Estat espanyol. De moment li han acceptat la carta i li han dit que estan estudiant el seu cas. Pérez va decidir recórrer a aquests estaments després d'una reunió infructuosa amb el regidor d'Hisenda, Jordi Pinart. Segons Pérez, el regidor no li va donar “cap explicació convincent” i li va aconsellar que “si no podia pagar la pujada de l'IBI, que anés als Serveis Socials”. Pérez també ha insinuat que rere l'augment de l'Impost s'hi amaga “algun assumpte de tipus immobiliari”. Pinart, per la seva banda, ha respost que “en cap cas” li va aconsellar anar als Serveis Socials perquè “justament Juan Pérez no respon al prototip de persona amb problemes econòmics”. Respecte a les insinuacions del veí, Pinart ha dit que no sap què té a veure l'IBI amb l'urbanisme i que queda clar que Pérez “no ha entès bé el funcionament de les finances municipals”.

Allò que el vent s'endugué

El meteoròleg del Consell Comarcal del Maresme, Joaquim Serra, anunciava el 3 de maig una perturbació moderadament activa al Maresme amb vents forts que en alguns punts van superar els 50 quilòmetres per hora. Amb aquesta situació climatològica, l'antena de Telefònica del carrer Ramon i Cajal, en ple centre urbà, es va desplomar espectacularment. Per sort, l'incident no va provocar cap ferit i només va causar danys materials al terrat del bloc d'habitatges del número 29-31, just al costat de l'edifici de Telefònica on hi havia aquesta instal·lació de telefonia mòbil. El cop va malmetre un dels dipòsits d'aigua, concretament el del veí Miliu Colomines, que de totes maneres va continuar tenint subministrament.

Un gran ensurt. La majoria dels veïns que es trobaven a l'edifici estaven dinant en el moment de l'impacte. Les taules amb els plats i gots van trontollar. La veïna del 3r 3a, el pis més proper al terrat, Maria Reina, explica que "hem passat un ensurt, estàvem dinant i de sobte vam sentir un gran cop, una cosa bestial, no es podia explicar, no sabíem si era una bomba, si era, no ho sé... va ser un cop molt fort, vam pujar al terrat i vam veure l'antena per terra". Segons una altra veïna, Ramona Colomines, el vent

va ser una de les causes però també cal tenir en compte que "l'antena no tenia cap tipus de manteniment des de feia molt temps". Les dues dones, encara amb l'ensurt al cos, es mostraven amb il·lusions que l'antena no tornés mai ja que a les nits els sorolls que emetia no les deixaven dormir. Des de fa molts anys, els veïns s'havien queixat a l'Ajuntament sobre les molèsties que tenien. Miguel Serrano, un altre veí, diu que "a la nit feia un soroll com si estiguessis fregint peix, a l'estiu no podies dormir amb la finestra oberta". L'endemà de la caiguda de l'antena, un equip de professionals la va retirar amb una grua. Segons el cap de comunicació de Telefònica Mòbils, Fèlix Les, la retirada de l'antena "afecta la cobertura dels mòbils a l'interior dels edificis, de forma que la gent haurà de buscar cobertura apropant-se a les finestres". La cobertura dels portàtils als carrers no es va veure afectada i els argentonins han pogut trucar i enviar missatges. De totes formes, les fonts de l'empresa de comunicació asseguren que en moments d'acumulació de trucades, l'usuari podria trobar-se que no pot trucar per sobrecàrrega a la línia.

El futur. L'antena de Telefònica es va instal·lar l'any 1995 amb la llicència d'o-

bres necessària. En aquests moments, però, per instal·lar una estructura de tals dimensions cal, a més de la llicència d'obres, la llicència ambiental, una figura legal que es va crear l'any 2001 quan la Generalitat de Catalunya i el Ministeri de Ciència i Tecnologia van regular la instal·lació d'antenes de telefonia. La llicència ambiental té en compte aspectes com l'impacte visual, la distància de protecció a les persones i en casos especials, com la distància respecte de les escoles i els nivells màxims permesos d'exposició als camps electromagnètics. En aquest sentit, Les afirma que "no podem instal·lar cap antena nova sense tenir prèviament la llicència d'obres i la llicència ambiental que ha d'atorgar l'Ajuntament, amb qui ens reunirem per trobar l'emplaçament més adient". La postura del govern d'Argentona és contundent en aquest sentit. "La voluntat del consistori és que no hi hagi antenes al nucli urbà", va declarar l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy. El consistori vol negociar amb Telefònica el futur emplaçament de l'antena i proposar-li llocs alternatius, fora del nucli urbà, que permetin rebre el senyal necessari perquè Argentona tingui cobertura però sense perjudicar la tranquil·litat i qualitat de vida de cap argentoní.

L'antena de Telefònica del carrer Ramon i Cajal d'Argentona va caure el 3 de maig, un dia de forts vents. L'ensurt no va provocar ferits i només va malmetre una canonada del terrat del bloc d'habitatges del cantó. L'endemà, un equip d'especialistes va retirar l'estructura metàl·lica amb una grua. El que primer va ser un ensurt per als veïns, es pot convertir en una alegria si l'antena no es torna a instal·lar al mateix emplaçament. L'Ajuntament d'Argentona i Telefònica estudien una altra ubicació, aquesta vegada fora del nucli urbà.

La retirada de l'antena es va fer amb una gran grua durant més de dues hores.

JOAN CALZADUO / CARLES COMAS

COSES DE LA VILA

El cartell del càntir

El premianenc Oriol Hernáez va ser el guanyador del concurs de cartells de la Festa del Càntir amb l'obra "Col·leccionable". La il·lustració és original, d'un gran impacte visual i utilitza només dues tintes: el negre i el groc. L'obra guanyadora es va escollir el 4 d'abril, d'entre 109 treballs presentats. El jurat estava format per la membre del Patronat Maria Lluïsa Navarro, l'artista Lúcia Tur, la professora de plàstica Montse Pons, la tècnica d'impremta Cristina Pannon i el dissenyador gràfic Santi Blanco. El jurat també va fer quatre mencions especials a les obres "Terra de fang", de Pablo Vázquez, de Tordera; "Identité", de l'argentoní Xavier Rosales; "Tiquet", del també argentoní Marc Duran; i una il·lustració de la belga Catrin Von Strimg.

La Festa de l'Arbre

El Centre Parroquial va celebrar la Festa de l'Arbre el 18 d'abril. Els nens i nenes de la vila van plantar 6 exemplars: 5 moreres i 1 til·ler. La Festa de l'Arbre va comptar amb diversos tallers relacionats amb la natura, com la decoració de testos i l'elaboració d'un mural. A la tarda, la companyia Pa Sucat va presentar l'espectacle de titelles *Els valents ridículs*.

Concurs de dibuix

El concurs de dibuix convocat per la Unió de Botiguers, amb motiu del Dia del Pare, va rebre una trentena de treballs i va repartir sis premis dividits en 3 categories: de 3 a 5 anys, de 6 a 9 anys i de 10 a 12 anys. Segons la dinamitzadora comercial, Maria Rebollo, el jurat ho va tenir molt difícil per escollir el dibuix guanyador. Els guanyadors de la categoria de 10 a 12 anys van ser Carla Rodríguez i Cesc Padrós. En la categoria de 6 a 9 anys, els guanyadors van ser Cristina García i Cristina Gual. Per últim, en la categoria de 3 a 5 anys, els guanyadors van ser Zoraida Moreno i Manel Boraues.

Conveni parroquial

L'Ajuntament d'Argenton i el Centre Parroquial han signat un nou conveni de col·laboració. Aquest acord, que es materialitza per setena vegada, té avantatges per a les dues bandes: el Centre rep una subvenció i l'Ajuntament pot utilitzar els espais per a determinats actes com per exemple la Temporada de Teatre, Música i Dansa. El Centre Parroquial confia que de cara a l'any vinent el conveni s'ampliï. Aquesta petició ja es va fer l'any passat però les eleccions municipals i el canvi de junta al Centre van endarrerir l'ampliació.

Llibre de l'Arborètum

L'entitat mediambiental Natura d'Argenton va presentar la seva última publicació, una guia completa de 28 pàgines sobre l'Arborètum de Catalunya que firma Marc Andrés. L'autor qualifica l'obra com un complement ideal per a les visites que el mateix Arborètum ofereix a les escoles. Natura ha editat una versió per a cicle inicial i una altra per a cicle mitjà i superior. A banda, per als professors, s'ha fet un quadern amb les solucions a les preguntes i dibuixos que s'hi proposen.

Mobbing immobiliari

L'advocat de Gisela Rectoret, la llogatera que va denunciar els nous propietaris de l'hotel Solé de mobbing immobiliari, va demanar una indemnització de 8.000 euros. El 13 de maig es va celebrar el judici, que ha quedat vist per sentència. Durant la sessió Rectoret va acusar Xavier Vidal, actual propietari de la finca, de dificultar-li l'entrada a casa seva, un edifici annex a l'hotel, i de tallar-li l'aigua durant més d'un mes. De totes formes, dos dies abans del judici, van retornar-li el subministrament d'aigua. L'advocat de Rectoret, Carles Guanyabens, ha demanat 1.980 euros pels dies que s'han quedat sense aigua, i 6.000 euros per presumptes amenaces i coaccions. L'advocat de Vidal va dir que el seu client mai havia amenaçat Rectoret i va acusar Rectoret d'aprofitar-se del boom mediàtic del mobbing immobiliari. La denúncia a Josep Maria Mulleví, antic propietari de l'hotel Solé, es va retirar.

Nau per als pagesos

Els pagesos d'Argenton ja tenen les claus de la nau que faran servir de magatzem. L'edifici ha estat cedit per l'Ajuntament d'Argenton en compliment del compromís que el consistori va adquirir quan la societat agropecuària va donar la Sala al poble. Representants de les dues bandes van signar un acord on tots van rebre la seva part: els pagesos la nau i l'Ajuntament l'edifici annex a la Sala. L'edifici annex a la Sala, que ara ja és a mans de l'Ajuntament, tindrà una funció específica dins la remodelació de l'edifici. Serà un dels extrems de l'escenari. La nau que s'ha cedit als pagesos està situada al polígon de Sant Sebastià. Aquesta nova localització permetrà fer entrar i sortir la maquinària sense ocasionar molèsties als vianants. La nova nau ha costat a l'Ajuntament prop de 300.000 euros.

COSES DE LA VILA

Visita a l'exposició Dalí

El Museu del Càntir va organitzar una visita gratuïta a l'exposició "Dalí. Cultura de Masses" del Caixa Fòrum de Barcelona. Una vintena de vilatans van sortir el 17 d'abril d'Argentona per fer la visita guiada a un dels esdeveniments més exitosos de l'Any Dalí. Amb aquesta iniciativa, el Museu del Càntir vol apropar la cultura al poble. "Dalí. Cultura de Masses" fa un repàs a l'obra més mediàtica del pintor, amb les seves aportacions al món de la publicitat i el cinema.

Argentona es promociona

Argentona va participar en el Saló Internacional de Turisme de Catalunya que es va celebrar del 22 al 25 d'abril. Argentona va anar-hi amb el Consorci de Turisme Costa del Maresme però va tenir un estand propi. El regidor de Promoció Econòmica de l'Ajuntament d'Argentona, Salvador Casas, va dir que "es promociona el Museu del Càntir, els itineraris naturals, el patrimoni urbanístic i les festes del municipi". Per promocionar els atractius d'Argentona, a l'estand es van repartir tot tipus de tríptics i altres elements informatius. Casas va agrair la col·laboració de la Unió de Botiguers d'Argentona perquè durant els dies del Saló Internacional es van fer degusta-

cions i tasts amb productes d'alguns establiments del municipi com el Cellar Castanyer, la botiga Txocolat, La Teca i Can Ciano.

Sant Jordi 2004

Argentona va celebrar la diada de Sant Jordi amb diverses activitats. Com a novetats van destacar el correfoc dels Diables, que es va fer des de l'Ajuntament fins a la plaça Nova, i el contacontes d'històries picants, que es va fer al Saló de Pedra. Les activitats de Sant Jordi van continuar el dissabte, 24 d'abril, amb la creació d'un llibre gegant d'Argentona, organitzat per la Llibreria Casabella. Per la seva banda, l'altra llibreria de la vila, l'Arenas, va organitzar diversos actes com el racó del conte i de la pintura. En la programació de Sant Jordi també es va incloure una ballada de sardanes i el concert *Tot bufant* a càrrec dels músics Pep Gol i Pep Pasqual.

S'escapa un toro

Un toro va ocasionar més d'un ensurt el 24 de maig entre els ciutadans d'Argentona i Mataró. Un brau de 700 quilos va escapar-se de l'escorxador Vinyals, en principi, saltant la tanca que rodeja l'empresa. L'animal va passar pel Camí del Mig i va arribar fins a la ronda Barceló. Les trucades de veïns alertats i del mateix escorxador van posar en marxa els Mossos d'Esquadra, que van aconseguir encerclar l'animal i fer-lo entrar dins d'un magatzem on, finalment, va ser sacrificat.

Racons

Llorenç Soldevila

La plaça Nova

És una plaça sorgida amb naturalitat, com un apèndix vital del carrer Gran, l'eixida del poble antic. Hi neixen o hi moren set carrers. El Sant Jaume, el més solitari dels que hi fan cap, fa temps era l'inequívoc senyal de l'adéu, el nexa entre els vius i els morts. En un territori net de cases, a dalt del turó hi senyorejaven el cementiri. Avui el carrer és també de pas, més de cotxes que no pas de vianants, i només hi batega una mica de vida, els dies que el Barça juga i al Sant Jaume, seu de la penya, s'hi dicten sentències sobre l'excel·lència de les jugades i els resultats.

La fesomia de la plaça ha canviat manta vegada. El safareig amb dones amb caputxa, just on avui hi ha la font. Els horts que s'alternaven amb les poques construccions que l'enrondevien, cosa que feia que es divisessin tots els turons i muntanyes del rodal. Els til·lers que aromatitzaven l'aire de les allargassades nits d'estiu. Els provisionals envelats que propiciaven la gatzara. En definitiva, la plaça endreçada que donava la benvinguda al tramvia quan treia el nas per la capella del Sant Crist i reposava davant de l'Hotel Colón, sota l'ombra dels plataners, abans de seguir trajecte fins a l'Hotel Soler. Just en aquesta vorera, la més tradicional per parar-hi taules i fer el vermut, s'hi assegué Josep Pla, als anys quaranta quan visità el poble i s'hostatjà al Colón.

Avui, qui regna a la plaça són els avis, les mares, sobretot mares, i les canalles que hi juguen desinhibidament gairebé cada dia de l'any. I els dies festius, les bandes de la plaça que lliguen amb el carrer Gran, s'inunden de taules i paraigües multicolors, amb vilatans que ronsegen abans d'anar a dinar, fent el vermut i xerrant: signe positiu, encara, de sociabilitat. És com una gran sala d'estar en el moll de l'os de la vila, on no manca pas el cantar a cor de centenars d'ocells que s'ajouquen en els monumentals arbres, talment una gran gàbia oberta a la llibertat permanent.

Argentona disposa aproximadament d'unes 900 firmes censades. A banda de tiretes, cintes de tanca velcro i caixes de plàstic, a Argentona es fabriquen saunes i pèrgoles, paviments per a les llars, es col·loquen moquetes i parquets flotants, s'editen llibres i tríptics, es fan rètols, es fan proteccions contra la caiguda de roques, es fan elements de *merchandising* per a diaris nacionals i es venen tot tipus de productes per als particulars. La majoria d'elles, petites i mitjanes empreses (PIMES), són desconegudes per la majoria dels argentonins. En la mateixa mesura, els responsables dels negocis de la vila tampoc tenen massa coneixement dels seus col·legues de professió. Per aquest motiu, el Servei Municipal de Promoció Econòmica de l'Ajuntament d'Argentona ha editat un CD-Rom amb informació sobre unes 150 empreses del municipi. Les dades que es faciliten de cada negoci són el telèfon, l'adreça, el sector al qual es dediquen i la seva ubicació a la vila, entre d'altres. Per trobar aquestes dades, el navegant disposa d'un cercador que busca les firmes per tipus d'activitat o per situació geogràfica. A banda de la secció de les empreses, el CD-Rom disposa d'altres apartats amb informació del municipi, informació sobre el Sempre, les salutacions de l'alcalde, Antoni Soy, i del regidor de Promoció Econòmica, Salvador Casas. Casas diu que "les petites empreses poden ser proveïdores d'altres que potser, en aquests moments, van a buscar el que necessiten a Barcelona i sobretot a Mataró". El principal objectiu d'aquesta guia digital, que s'emmarca en el Pla d'actuació del municipi, és que s'estableixin aliances entre els empresaris argentonins per enfortir una part essencial de l'economia del municipi. La Regidoria de Promoció Econòmica va néixer l'any 1999 i va redactar el Pla d'actuació en matèria de desenvolupament local i ocupació 2002-2004. Els objectius que presenta aquest document són tres. Per una banda, diu que cal

Gui@ d'empreses

adaptar els recursos humans i el teixit econòmic i empresarial del municipi a les noves necessitats i requeriments del mercat. En segon lloc presenta la necessitat de desenvolupar les potencialitats del territori en la innovació social i empresarial i la creació de nova activitat empresarial i generació d'ocupació de qualitat. Per últim, es planteja fer d'Argentona un municipi atractiu mitjançant la seva promoció i fomentant la participació ciutadana. Precisament la participació dels empresaris ha estat essencial a l'hora de realitzar aquest CD-Rom.

La col·laboració. El procés de realització del CD-Rom ha estat d'un any. El que ha portat més feina als tècnics de la Regidoria de Promoció Econòmica d'Argentona és trobar la informació dels negocis. En un primer moment es va enviar una carta a totes les empreses on s'explicava la iniciativa i s'adjuntava una fitxa

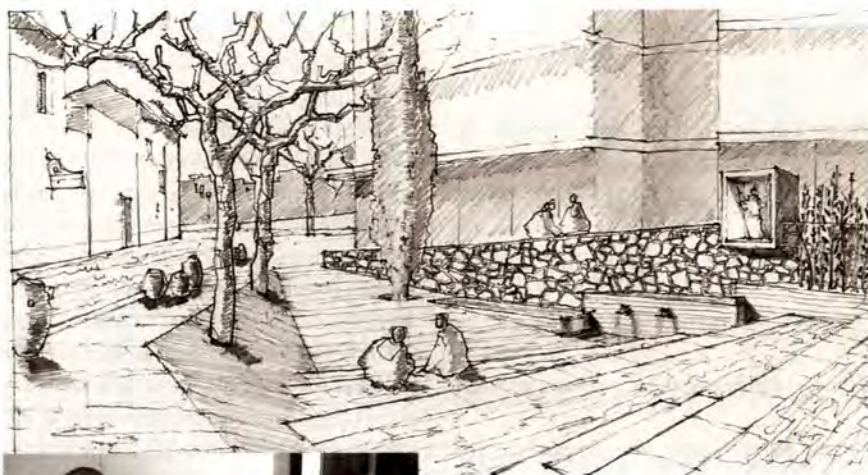
que s'havia d'emplenar amb la possibilitat d'adjuntar-hi una fotografia. La resposta va ser molt petita: només van rebre 30 cartes. Després d'aquest primer intent, es va canviar de tàctica i es va passar porta per porta demanant la informació. Salvador Casas comenta que "la col·laboració, en general, va ser bona si ho comparem amb altres municipis que han fet experiències similars". En aquests moments, hi ha alguns negocis que han fet la sol·licitud per poder incloure les seves dades en aquest format digital però no serà possible. Des del Sempre no es plantegen fer una segona edició del CD-Rom, que es va presentar acompanyat d'una estoreta per al ratolí. La intenció actual és la d'incloure les dades que tenen sobre les empreses del municipi a la pàgina web de l'Ajuntament. D'aquesta forma es podrà actualitzar la base de dades amb les firmes que ho vulguin i serà de fàcil accés per a tothom.

El Servei Municipal de Promoció Econòmica (Sempre) de l'Ajuntament d'Argentona ha editat una guia empresarial en format CD-Rom. Els negocis que s'hi inclouen, prop de 150, estan dividits per sectors i per la seva situació geogràfica a la vila de forma que es poden trobar fàcilment a través d'un cercador. Es tracta d'una eina que pretén posar a disposició de tots els empresaris i les empresàries la informació necessària per conèixer el teixit empresarial del seu entorn i per poder establir aliances entre ells per enfortir l'economia de la vila.

Passejant per Can Doro

Tres projectes diferents i alternatius són els que es van presentar com a propostes per a la urbanització dels espais lliures de Can Doro. Les tres idees van ser elaborades per importants arquitectes que han concebut el mateix indret des de perspectives diferents. La ceramista Madola, l'arquitecta Cristina Gastón i els també arquitectes Iñaki Ozcáriz i Kathy Lindstrom van ser els autors de les propostes. Les tres idees es van exposar al Saló de Pedra de l'Ajuntament Vell fins el 25 d'abril. Els visitants van poder fer suggeriments i votar per la idea que més els va agradar. Els resultats van donar 90 vots a favor de la proposta de Lindstrom i Ozcáriz, 14 a favor del projecte de Cristina Gastón i 6 a favor de la de Madola. A banda, es van registrar 25 paperetes en blanc i 10 vots nuls. Els dos arquitectes guanyadors han fet, entre altres projectes, la rehabilitació d'una torre de guaita medieval de Caves Freixenet i la creació d'un parc i una plaça a Sant Pau d'Ordal, Subirats.

El projecte guanyador. La parella formada per Iñaki Ozcáriz i Kathy Lindstrom va conèixer Argentona perquè està realitzant la consolidació i urbanització de les zones verdes i reserves ecològiques del Pla Parcial de Can Barrau. També van participar en el concurs obert de la Font Picant, on van aconseguir el segon lloc. Per realitzar la proposta d'urbanització dels espais lliures de Can Doro van estudiar molt bé la zona, la seva orientació i també es van informar de la història, les tradicions i les llegendes relacionades amb Argentona. Ozcáriz recorda que "era un gran repte perquè és un espai molt gran, és bastant llarg, no és una plaça gran sinó que és una distància molt fluida", i Lindstrom afegeix que "no hi ha un espai definit, el plantejament és treure alguna edificació per ampliar l'espai de davant de l'Ajuntament però tampoc s'acaba en un espai urbà clar i definit". Davant de les característiques d'aquesta zona del nucli antic de la vila, els arquitectes van apostar fortament per aconseguir un passeig agradable per als argentonins. La part de davant de l'Ajuntament, on ara hi ha la seu de la Policia Local, es convertirà en un gran espai on

es podran fer ballades de sardanes, castellers, actes de Festa Major i tot tipus d'activitats culturals. Les llambordes que es col·locaran són les mateixes que hi ha a la plaça de l'Església per aconseguir una concordança entre els espais del nucli antic del municipi. La paret de les mentides, a l'altre extrem del passeig, serà un espai de trobada per als vilatans on podran prendre el sol ja que, per la seva orientació, és la zona més assolellada.

La Font de Sant Domingo. Un dels espais característics d'Argentona és la Font de Sant Domingo, enmig d'aquesta zona a urbanitzar. "La situació actual de la font és molt peculiar, a l'haver de bai-

xar les escales, però d'alguna forma vam pensar que tenia alguna cosa d'especial", comenten Ozcáriz i Lindstrom. Per aquest motiu, la font quedarà en un espai enfonsat al qual es podrà accedir a través d'una rampa amb un pendent suau. En un costat, el més proper al trànsit, hi haurà dos grans plataners. Les pilones que separaran la circulació dels vehicles del passeig tindran forma de càntir, un dels detalls que més van agradar als visitants de l'exposició. A sobre de la font, en un lloc de difícil accés, hi haurà la figura de Sant Domingo, que estarà en una caixa protegida, enclavada en un mur de contenció, realitzat amb blocs de pedra vista. Els argentonins, grans i petits, podran escoltar la remor de l'aigua, que passarà d'una bassa a una altra fins a sortir de la pedra a través de dos brocs. Els espais lliures de Can Doro es convertiran en un passeig allargassat amb tres àmbits destacats: l'espai de davant de l'Ajuntament, la zona de la Font de Sant Domingo i la paret de les mentides.

La proposta guanyadora per urbanitzar els espais lliures de Can Doro és la dels arquitectes Kathy Lindstrom i Iñaki Ozcáriz, especialistes en intervencions d'espais públics i en paisatges. El projecte transforma aquesta zona del municipi en un passeig per als argentonins, que podran prendre el sol a la paret de les mentides, accedir fàcilment, a través d'un suau pendent, a la Font de Sant Domingo i fer activitats davant de l'Ajuntament d'Argentona. Les llambordes que s'utilitzaran per al paviment són les mateixes que les de la plaça de l'Església i les pilones tindran forma de càntir.

Millorar Argentona amb les persones i per a les persones

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Preparem un Catàleg dels Serveis, de tots els serveis, que dóna l'Ajuntament. El farem arribar a totes i cadascuna de les cases d'Argentona. Uns serveis, la demanda dels quals ha augmentat molt en els darrers anys. Ho demostrin les consultes o els documents que entren i surten a l'Ajuntament.

Ja fa gairebé 6 anys que va néixer l'Entesa. El seu objectiu era molt clar: treballar per a les persones. Calia millorar Argentona. Tot plegat suposava la col·laboració dels vilatans i vilatanes, de les entitats i de l'Ajuntament. Perquè només junts la millorem. Des de fa 5 anys ho hem pogut fer des del govern de l'Ajuntament. Amb el mateix objectiu i la mateixa finalitat. I amb un projecte de poble clar per al present i per al futur de la vila. Ho fem i ho continuarem fent en el futur amb moltes ganes i il·lusió. Tots volem més i millors serveis. I és lògic. Volem unes escoles que funcionin per als nostres nens i nenes: és a dir, neteja, llum, aigua, gas, assegurances, conserge, bon manteniment, etc. I també volem enllumenat als carrers. I bones clavegueres. I parcs i jardins ben condicionats. I jocs infantils. I neteja dels carrers. I manteniment de carrers i voreres. I uns serveis socials que ens atenguin quan els necessitem. I activitats culturals de qualitat. I suport a l'esport de base. I activitats per als nostres joves i infants. I una festa major de qualitat. I etc.

Aquests són només alguns dels serveis que s'ofereixen des de l'Ajuntament als ciutadans i ciutadanes de la vila. Però n'hi ha molts més. Preparem un Catàleg dels Serveis, de tots els serveis, que dóna l'Ajuntament. El farem arribar a totes i cadascuna de les cases d'Argentona. Uns serveis, la demanda dels quals ha augmentat molt en els darrers anys. Ho demostrin les consultes o els documents que entren i surten a l'Ajuntament. O els expedients que s'inicien. O els nous carrers i places que cal mantenir. O les llicències d'obres que s'han de gestionar. Etc.

I en aquests anys s'estan tirant endavant una gran quantitat d'obres per millorar la qualitat de vida de la gent. La gran majoria són de les que afecten directament el benestar i el dia a dia de les persones. Millores a l'enllumenat, els carrers, les voreres, les places, la senyalització, les escoles, les instal·lacions esportives, els equipaments socials i culturals, etc. I aixíensem continuar.

Pensem-hi?

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

En política no s'hi val tot, s'han de respectar les regles del joc, no es pot enganyar, no s'ha de manipular ni dir mitges veritats, no val frustrar qualsevol iniciativa només per un populisme mal entès, que al final porta a situacions de greu injustícia. En política i sobretot a la política municipal s'ha de ser honrat en el joc.

Darrerament la política argentonina està sacsejada contínuament per un nivell de crispació que provoca no només enfrontaments inútils entre les diferents forces representades a l'Ajuntament, sinó també situacions de malestar entre els vilatans. Probablement la responsabilitat que això passi deu ser de tots plegats, però també és veritat que hi ha unes noves maneres de fer que ho provoquen i ho utilitzen hàbilment.

Nosaltres som persones amb un altre tarannà, ens agrada poder fomentar i produir el diàleg, també des del desacord. Ens agrada plantejar les diferents propostes de manera assossegada, enraonada, respectuosa, fins i tot si no podem arribar a un acord. La divergència d'opinions al final ens enriqueix personalment i col·lectivament.

En política, igual que a l'esport, perquè hi hagi un partit cal més d'un equip, per poder fer una lliga (que és un premi a la regularitat) calen més de dos equips. Però el que cal primer és posar-se d'acord a quin esport juguem, després aplicar les regles del joc, no s'hi val tot, s'ha de ser jugador i no cal entrar en bronca contínuament ni en joc brut si volem fer un bon partit i una bona temporada.

Igualment, en política no s'hi val tot, s'han de respectar les regles del joc, no es pot enganyar, no s'ha de manipular ni dir mitges veritats, no val frustrar qualsevol iniciativa només per un populisme mal entès, que al final porta a situacions de greu injustícia (recordeu Argentina?).

En política i sobretot a la política municipal s'ha de ser honrat en el joc. La discrepància és lícita, i a més necessària, però cal exercir-la d'acord amb les regles del joc. Per responsabilitat no podem conduir a una situació paralitzant que només beneficia quatre "xerramecs" i que en realitat perjudica a tothom.

Aquest vol ser un escrit reclamant respecte i sinceritat a tots els actors de la vida política local, per acabar complint allò que tots coincidim a dir: QUE VOLEM EL BÉ DEL POBLE.

Prepotència governamental

Cada vegada més, s'està constatant la poca sensibilitat, la prepotència, el menyspreu i l'actitud poc dialogant de l'actual equip de govern envers les propostes de l'oposició i els vilatans.

Això s'ha pogut constatar en la majoria de plens municipals on la veu de l'oposició no ha estat quasi mai escoltada.

El ple del dia 7 de maig, on es va parlar de l'IBI entre d'altres temes, no en va ser cap excepció, més aviat en va ser un exemple, de res varen servir els diversos arguments i opinions de l'oposició primer i dels vilatans al final, ells, l'equip de govern municipal, van continuar amb el seu mal estil, on els raonaments dels "altres" no tenen cap valor, solament ells estan en possessió de la veritat.

Argentona, fruit de la gestió del Sr. Soy i el seu equip, té avui un alt grau d'endeutament, que en un futur pot portar-nos molts problemes econòmics, i per afrontar-ho l'únic que fa aquest equip de govern és augmentar els impostos d'una forma desmesurada, sense donar una satisfacció lògica i creïble pels vilatans, que en definitiva el que volen és saber amb què s'utilitzen els seus diners.

No és raó suficient per governar protegir-se amb uns vots (21,75% del vilatans), que de ben segur avui no tornarien a recollir. S'ha de governar per al poble i no per a major glòria d'un mateix.

Aquest equip de govern no és capaç d'admetre que com a persones que són es poden equivocar com qualsevol altra, el seu orgull no els ho permet.

No s'adonen que només amb el diàleg i la participació ciutadana, podrem arribar a fer el poble que tots volem. L'únic que no podem fer és un poble a "mida" d'uns quants, les generacions futures no ens ho perdonaran.

Senyors de l'equip de govern, estem en una democràcia participativa i vostès donen la sensació que estan errant el rumb.

Grup Municipal de Convergència
i Unió (CiU)

Argentona, fruit de la gestió del Sr. Soy i el seu equip, té avui un alt grau d'endeutament, que en un futur pot portar-nos molts problemes econòmics, i per afrontar-ho l'únic que fa aquest equip de govern és augmentar els impostos d'una forma desmesurada, sense donar una satisfacció lògica i creïble pels vilatans, que en definitiva el que volen és saber amb què s'utilitzen els seus diners.

Tindrà Argentona un govern receptiu als neguits dels vilatans?

Tindrem la sort de poder comptar amb uns dirigents que vulguin ser els capdavaners en una política sensible a les demandes dels ciutadans?

El senyor Soy es planteja tots els temes que li són denunciats com a alcalde de la vila, com un tema personal. Aquest senyor va fer moltes promeses fa 5 anys i no les ha complert. Tot el que li és criticat, ell ho torna, mitjançant alguns mitjans de comunicació, com una mentida i una calúmia. Senyor Soy, vostè encara no ha entès que en una democràcia existeix l'oposició, vostè es deu imaginar altres temps en els quals no existia l'oposició, i potser vostè es sentia més còmode. Té uns tics que no són propis de la democràcia, el fet de no voler escoltar els veïns, d'utilitzar desmesuradament els mitjans de comunicació al seu abast, per desprestigiar l'oposició i només "felicitar" aquella oposició que li fa el joc i que li riu les gràcies. Aquesta és l'oposició que vostè voldria..., aquella que no existeix i que a vostè no el molesti gaire.

Però vostè s'equivoca i ratlla l'insult i la demagogia intentant insultar la població argentonina amb les seves declaracions. Vostè va girar la cara als veïns de Can Raimí, a la gent de la Plataforma per la Defensa del Centre Històric, a l'esport, als veïns que s'han queixat per l'increment desmesurat dels impostos, als veïns del Cros..., i podríem continuar però jo tinc un espai limitat, per escriure les queixes dels argentonins, i que vostè no té.

És fals dir que no vam denunciar l'increment dels impostos, hi ha una acta de ple que ho demostra, i les declaracions de l'oposició ja van ser de denúncia. No enganyi els ciutadans dient que no ho vàrem denunciar. Quan diu que insultem, els únics que insulten contínuament són vostè i algun membre del seu equip de govern. Vostè ha perdut la credibilitat en el nostre poble, tots recorden com va haver de demanar disculpes públicament per insults.

Senyor Soy, la gent no se'l creu. Darrerament vostès fan durar el ple més del que és necessari amb intervencions aburridas per negar l'accés de la gent del poble que vol participar en el ple (cada vegada més gent) per fer crítica de la seva forma de governar.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

El senyor Soy es planteja tots els temes que li són denunciats com a alcalde de la vila, com un tema personal. Aquest senyor va fer moltes promeses fa 5 anys i no les ha complert. Tot el que li és criticat, ell ho torna, mitjançant alguns mitjans de comunicació, com una mentida i una calúmia.

La Comissió per al Veïnat del Cros, l'embrió d'una esperança

Grup Municipal Esquerra Unitària (EU)

Esquerra
Unitària

Per a Esquerra Unitària, la Comissió sobre el Veïnat del Cros és un tema molt seriós i compromès. De cap manera ens avindrem a fer paròdies participatives. La comissió ha d'incorporar tothom que hi vulgui participar, sense exclusions ni limitacions.

Un dels objectius d'Esquerra Unitària per a la seva tasca municipal és fomentar la participació de tots els vilatans en la gestió del futur d'Argentona. És una feina prou difícil per dues raons: perquè som a l'oposició i perquè tenim al davant un equip de govern amb un seriós problema de confusió semàntica respecte del significat dels conceptes diàleg, participació, negociació. Tot i amb això no desesperem i seguirem proposant vies de participació, de diàleg i de treball, per aconseguir que tots aquells vilatans que tenen alguna cosa a dir sobre el funcionament i el futur de la vila puguin fer-ho.

Va ser en aquesta línia que al ple del mes d'abril vam fer una proposta que va acabar esdevenint moció: la creació d'una comissió de treball sobre el Veïnat del Cros. Davant les reivindicacions històriques dels veïns per solucionar les mancances del barri ja toca posar-s'hi, i seriosament. Cercar alternatives, solucions, finançament i, sobretot, un calendari on els fulls dels mesos no caiguin en va.

Tant els grups del govern com Esquerra Unitària plantejaven en els seus programes algun tipus de pla per al barri, integral en deien uns, de millora urbana els altres... Aquesta comissió n'ha de ser l'embrió.

No es pensin, però, que per a nosaltres això vol dir fer unes quantes reunions i ja està, i així acabar de justificar els plans de l'INCASOL per a aquell indret. Per a Esquerra Unitària la Comissió sobre el Veïnat del Cros és un tema molt seriós i compromès. De cap manera ens avindrem a fer paròdies participatives. La comissió ha d'incorporar tothom que hi vulgui participar, sense exclusions ni limitacions.

Aconseguir que el Veïnat del Cros gaudeixi de la qualitat de vida que es mereix és la clau per una millor integració entre els veïns del barri i els del centre urbà. El Cros ha de ser un espai d'integració, mai d'especulació.

18

Continuem ajudant l'equip de govern perquè posin seny

Grup Municipal Agrupació Argentona (Agr.Ar.)

Fa aproximadament un any que Agrupació d'Argentona va obtenir representació municipal gràcies als ciutadans d'Argentona. Creiem que és un bon moment per fer un repàs del nostre treball.

Fa aproximadament un any que Agrupació d'Argentona va obtenir representació municipal gràcies als ciutadans d'Argentona. Creiem que és un bon moment per fer un repàs del nostre treball. Hem tingut una incidència important a:

- La reobertura de la piscina de Can Raimí.
- El tancament de l'abocador il·legal que ha estat contaminant durant més d'un any els aqüífers d'Argentona a la riera de Clarà.
- El servei d'aigua potable a Can Raimí.
- La recollida de brossa de les urbanitzacions Can Cabot, Can Ribosa i Can Raimí.
- La llum de Can Ribosa.
- Hem actuat judicialment en diverses anomalies comeses per l'actual equip de govern.
- Hem ajudat els propietaris de Can Cabot amb la informació de diferents irregularitats en la suposada pretesa recepció d'aquesta.
- Contribuïm a la participació ciutadana a través dels mitjans de comunicació amb la informació dels esdeveniments del nostre poble.
- Hem participat activament en la creació de les seccions sindicals de funcionaris i personal laboral.

Estem treballant en:

- La dignificació del barri del Cros i les urbanitzacions.
- La igualtat dels serveis de tots els contribuents del municipi.
- La protecció i respecte al medi ambient.

En resum, treballem per una millor projecció personal cap a l'exterior, menys plaques commemoratives i més i millors serveis per tal de contribuir al benestar del ciutadà d'Argentona.

Volem aprofitar per recordar-los que estem al seu servei i que disposem d'una bústia a l'entrada de l'Ajuntament.

Lluís S. Morgan

Can Calopa

Aquesta gran masia senyorial està situada entre la plaça de l'Església, el carrer Lladó i el carrer Bernat de Riudemeia (abans carrer del Pont). En passar la llinda del portal hi veiem l'escut de la casa amb un gos i un pa (lo ca i lo pa) símbol de fidelitat i d'abundància, i la data 1698.

Tal com veiem avui, la casa és el resultat de les reformes que a finals del segle XIX s'hi varen fer amb assessorament del gran arquitecte Puig i Cadafalch, però ja existia segles enrere i coneguda com can Batlle. Impressiona contemplar l'arbre genealògic dels actuals propietaris, els Gallifa, descendents directes d'aquells Calopa, Batlle, Jané, etc., en definitiva, allà hi està reflectida la meitat de la història d'Argentona.

El 1853, els Calopa cedeixen el terreny a on tenim ubicat el que ara podríem dir Cementiri Vell i a la vegada actual. El 1887 cedeixen els terrenys on hi ha les escales i jardí que van de la plaça de l'Església al carrer B. Riudemeia. El seu

patrimoni era tan important que a la façana i a l'alçada de les golfes hi podem veure cinc finestretes de punt rodó, cada una d'elles, així m'ho explicava fa temps el senyor Josep M. Gallifa, de grata memòria, simbolitza una finca a masoveria dependent de la casa principal. Tots aquests masos produïen, entre altres coses, moltes càrregues de vi i això va fer que el seu celler fos un dels més importants, i encara avui la seva arquitectura fa honor a la casa pairal. Aquest celler ha esdevingut un conegut restaurant.

Una mina d'aigua que seguia el traçat del carrer Lladó de Dalt soterradament, arribava a la casa, omplia un safareig i regava els horts que limitava el torrent d'en Tossa. Als marges d'aquest torrent s'hi criaven regoltes, aquella planta enfiladissa els troncs de la qual els adolescents fumaven i que potser era premonitòria de coses pitjors que fumen alguns adolescents actuals.

La casa té unes dimensions molt consi-

derables, tres plantes amb més de 400 m2 cada planta, amb dues sales, una d'elles amb sostre teginat i murals al·legòrics de les quatre estacions que és el principal punt d'incidència de Puig i Cadafalch. Aquesta estança té sortida a prop de la plaça de l'Església, i aquí diré, i no em cansaré de repetir, que si aquella casa de la plaça a la qual s'accedeix pujant tres graons, no existís, la plaça guanyaria en grandesa i vistositat emmarcada per les seculars pedres de can Calopa, com també guanyaria la plaça si no existís aquell garatge adossat al campanar que priva de contemplar part de l'arquitectura de l'església amb els seus petris contraforts.

Documentació:

Les masies del Maresme, L. Bonet i Garí
Argentona, història i records, Jaume Clavell

Diccionari argentoní, (inèdit) Josep Lladó

Can Calopa és una de les masies que es troben al casc urbà d'Argentona.

COSES DE LA VILA

Mostra Literària d'Argentona

Glòria Farrés amb *El Testament* i Anna Sánchez amb *Antònims* van ser les guanyadores en prosa i poesia, respectivament, de la categoria adulta de la Mostra Literària d'Argentona. Pel que fa a l'accèssit en prosa, aquest va recaure en Maria Cabrespina i el *Jeroglífic*, mentre que en poesia va ser per a Jordi Baltà amb *Poemes d'amor*. L'entrega de premis es va fer el dia de Sant Jordi al Saló de Pedra de l'Ajuntament Vell. El jurat va destacar la qualitat de les obres i, especialment, la preocupació que els més petits senten cap a les guerres i els conflictes. En la categoria de 15 a 18 anys, el premi en prosa va ser per a David García i l'accèssit va quedar desert. Pel que fa a la poesia, el primer premi va quedar desert mentre que l'accèssit se'l va endur Elisabeth Contreras. En la categoria C, de 12 a 14 anys, en prosa el primer premi va ser per a Gemma Amargant i l'accèssit per a Andreu Pi. En poesia, van guanyar Alba Castells i Aleix Pons. A l'apartat B, de 9 a 11 anys, el premi en poesia va ser per a Marina Serres i l'accèssit per a Blanca Pi. En prosa, Rosó Baltà va guanyar i Bernat Gómez es va endur l'accèssit. Per últim, en la categoria de 6 a 8 anys, en prosa Sofia Chaudary va endur-se el primer premi i Enrique Charro l'accèssit. En poesia, el premi va ser per a Oussama Haji i l'accèssit va quedar desert. L'acte d'entrega de premis va estar amenitzat per l'Orquestra Juvenil dels Amics de la Música d'Argentona.

Les flors de Duran

L'artista i fotògraf argentoní Marc Duran ha exposat la mostra "Flors de Temps" al Museu del Càntir. L'exposició és un recull de 13 composicions fotogràfiques amb les flors com a protagonistes, unes flors que serveixen per explicar el pas del temps i la pèrdua de la bellesa. A banda de les fotografies, l'exposició també ofereix diversos elements relacionats amb el pas del temps com els miralls i els vins.

Nou cap de colla

Els Gegants d'Argentona han estrenat nou cap de colla. Joan Albert, que fins ara havia ocupat el càrrec, dona pas a Jaume Gual, que des de fa unes setmanes és el nou representant dels geganters. Jaume Gual estarà acompanyat d'una nova junta formada per Kike Vigatà, que s'encarregarà de l'àrea de tresoreria, Jordi Gual, que serà el responsable de les sortides, Kiku Martori, que s'encarregarà de la difusió, i Quim Perejoan, que serà l'enllaç amb l'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya.

Rècord de la Marxa

La Marxa de les Fonts d'Argentona va assolir un nou rècord de participants el 2 de maig. La vuitena edició de la caminada per les deus de la vila va aplegar gairebé vuit-centes persones, un registre que va superar totes les previsions. La jornada es va desenvolupar amb una climatologia propícia per caminar i contemplar el paisatge de les rodalies de la vila. Una de les principals novetats de la tradicional Marxa de les Fonts va ser la corda que es va habilitar per pujar amb comoditat les rampes rocoses del Castell de Burriac.

Els gegants a Montserrat

Els senyors de l'Aiguanaf van pujar a Montserrat el passat 1 de maig. La Colla de Geganters d'Argentona va organitzar la sortida, on van participar 10 portadors. El recorregut que van fer els gegants va ser des de Monistrol fins a Montserrat, concretament fins a la plaça de davant del temple. Durant el camí, que es va realitzar en dues hores i 10 minuts, els turistes van animar els portadors. En finalitzar l'ascensió, molta gent va fotografiar-se amb la parella dels senyors de l'Aiguanaf. La tornada a la vila es va fer amb autocar.

XII Jornades de Dansa

Nombrosos curiosos van gaudir de les Dotzenes Jornades de Dansa d'Argentona que es van celebrar el 8 i 9 de maig. Dissabte a la tarda, Claire Ducreux, Anna Castellet, Diana Morris i Carlos Ramírez van oferir diversos tallers. Al vespre, va ser el torn de la companyia de dansa de Thomas Noone. Juntament amb Núria Martínez van interpretar l'espectacle *Dos*, que també s'inclouïa dins la Temporada de Teatre, Música i Dansa d'Argentona. Diumenge al matí, la plaça Nova es va omplir amb el refrescant espectacle de la factoria Mascaró *Ai, que em mullo!*. Les jornades de dansa d'Argentona van acabar a la tarda amb la mostra d'escoles, que va comptar amb la participació de Sentimiento Andaluz, Pas per Pas, Kim's Country, Lepan Centre i Evolution 03.

Festa de la Riudemeia

L'escola Bernat de Riudemeia va celebrar el 15 de maig la festa del centre amb diverses activitats. A les deu del matí es va fer una xocolatada i fins al migdia hi van haver paradetes de ceràmica, plantes, tennis taula, instruments, malabarismes, trenes, tatuatges i màscares als patis del centre. Al migdia també es van fer les competicions de l'escola esportiva i danses africanes. A la tarda, es va fer l'onzena cursa de l'escola Bernat de Riudemeia. Després es va fer un berenar amb l'animació infantil de Jaume Barri, un espectacle de màgia i danses peruanes. Per finalitzar la festa es va fer un sopar amb ball.

COSES DE LA VILA

Temporada a l'alça

La Temporada de Teatre, Música i Dansa d'Argentona va tancar amb un balanç positiu: 133 persones de mitjana per espectacle. El nombre d'espectadors va augmentar respecte l'any passat, quan es van registrar 116 espectadors. L'espectacle que més públic va atraure va ser el concert de jazz en família de Tandoori Lenoir, seguit de *Madame et Monsieur* de la companyia Leandre-Claire, i del concert dels argentonins Tabla Tarang. Pel que fa al nombre d'abonaments de temporada aquest va ser força inferior al de l'any passat. Aquest fet, però, es va compensar amb la venda d'entrades a meitat de preu per a jubilats i estudiants. En total quasi 800 persones van passar per la Temporada de Teatre, Música i Dansa d'Argentona.

L'Argentona 9è i el Cros a 3a

El Futbol Club Argentona va tancar la temporada amb un empat a dos a casa davant el Vilassanès. Els quadribarrats van acabar la temporada en novena posició. El tècnic argentoní, Carles Moliné, es va acomiadar com a entrenador per dedicar-se a la secretaria tècnica i la coordinació del futbol base en la nova temporada. Durant la temporada 2003-2004, els de l'Argentona van viatjar a Pesaro, Itàlia, on van disputar un torneig. També van tenir la possibilitat de presentar un partit de la sèrie A de la lliga italiana entre l'Ancona i el Bologna. Per la seva banda, el Sant Miquel del Cros no va poder acomiadar-se de la Segona Regional com hauria volgut. I és que no va poder jugar el seu partit a casa davant el Malgrat perquè l'àrbitre no es va presentar. Tanmateix era un partit ja intranscendent perquè tant els uns com els

altres ja tenien el seu destí fixat: la Tercera Regional. Des de les files del Cros, tothom ja pensa en la següent campanya. El descens queda enrere i ara toca configurar una plantilla per tornar a intentar l'ascens a Segona Regional.

Denúncia laboral

Els regidors Fèlix Rosa i Fede Ureña, d'Agrupació Argentona i el Partit Popular respectivament, han denunciat l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, per assetjament laboral a un agent municipal. Els dos regidors han presentat una denúncia davant del jutjat de guàrdia de Mataró on acusen el batlle, en tant que màxim responsable de la Policia Local, de presumpte tracte vexatori a un treballador. Els fets es refereixen a un policia local que després d'estar suspès de feina i sou durant un any i quatre mesos s'ha reincorporat a la plantilla realitzant una feina, que tant Rosa com Ureña, consideren humiliant. L'agent és el responsable d'un nou servei de la Policia Local: el dipòsit de vehicles abandonats, ubicat a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil, on es fan els registres d'entrada, sortida i els tràmits administratius. L'alcalde, Antoni Soy, assegura que des de l'Ajuntament "s'ha portat sempre amb la màxima discreció l'expedient sancionador d'aquest treballador" i considera que l'acció dels regidors no ha tingut en compte els interessos professionals i els sentiments personals d'aquest treballador.

La Plataforma i l'equip de govern

La Plataforma en Defensa del Centre Històric d'Argentona va reunir-se l'11 de maig amb l'equip de govern. Segons el portaveu de la Plataforma, Xavier Collet, la trobada no va aportar res de nou i tan sols va servir perquè l'Entesa i el PSC cobrissin l'expedient. La Plataforma també ha explicat que l'Ajuntament pensa tirar pel dret i continuar amb el

projecte previst. En tot cas, es va deixar la porta oberta a fer petits canvis, però no a canviar la base de les obres. Per la seva banda, l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, ha dit que es va deixar molt clar que la porta és oberta a noves propostes. El batlle espera ara que la Plataforma es posicioni i confia que finalment uns i altres puguin treballar plegats.

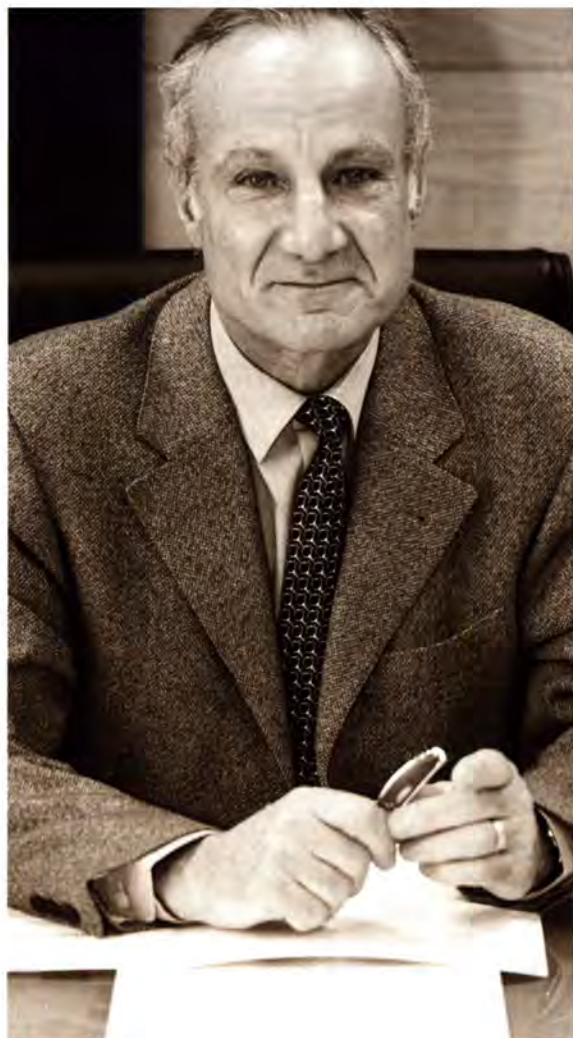
Els monòlits dels botiguers

La Unió de Botiguers d'Argentona ha col·locat dos monòlits, dos panells informatius per donar difusió dels establiments associats. El primer dels monòlits està situat a l'entrada del poble i el segon a la plaça Nova, al costat del restaurant El Racó d'en Binu. Els monòlits formen part de la campanya de dinamització del comerç d'Argentona. Dins d'aquesta iniciativa també s'inclouen altres productes com caramels de la Unió de Botiguers, bosses, banderoles per a les botigues i un nou logotip que es va presentar a principis del mes de març.

Anna Casabella campiona Espanya

La taekwondista argentonina Anna Casabella és la nova campiona d'Espanya cadet de l'especialitat. Casabella va aixecar el títol després del campionat disputat el primer cap de setmana d'abril a Avilés, al principat d'Astúries. En el combat decisiu, l'últim, Anna Casabella va trobar-se curiosament cara a cara amb una amiga seva, justament la noia que la va derrotar a la final del campionat de Catalunya. Després d'un inici titubejant, l'argentonina es va espolsar la pressió i va prendre's una deliciosa revenja. La taekwondista argentonina, cinc vegades campiona de Catalunya i ara campiona d'Espanya, és amb tan sols 15 anys una de les grans esperances del futur d'aquest esport a l'Estat, qui sap si en vistes a les Olimpíades de Pequín del 2008.

Entre xips, cables i poder*

Joan Majó i Cruzate és el director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) des del 20 de gener del 2004. Aquest mataroní, amb una casa i part de la família a Argentona, va ser el primer alcalde democràtic de la capital del Maresme després de la dictadura franquista. Després va ser ministre d'Indústria i Energia amb Felipe González i des del 1989 és conseller en Telecomunicacions i Informàtica de la Comissió Europea. A banda dels càrrecs polítics, Majó té un ampli currículum en l'empresa privada i ha estat una de les peces clau per al desenvolupament tecnològic del país.

"La Festa Major pràcticament no me l'he perduda mai, des de fa molts anys la primera setmana d'agost és sagrada, s'ha d'estar a Argentona." Joan Majó i Cruzate (Mataró, 1939) explica que la seva vinculació amb Argentona ve de molt lluny, ja que des de petit va passar els estius a la vila i des de fa més de trenta anys hi té la segona residència, on "no hi ha setmana que no hi visqui algun dia". Majó, com la majoria dels nens, va créixer jugant entre els carrers, places i paratges naturals del municipi i recorda que "vaig viure directament l'ambient argentoní de la postguerra, que era l'època de la meua infància, conec molt el paisatge, les fonts, Burriac, totes aquestes coses". Els ulls blaus d'aquell jove van captar molt vivament les mancances econòmiques però sobretot la falta de llibertat social i política que es vivia després de la dictadura franquista. En aquest sentit, Majó va tenir un paper molt important en la recuperació d'aquestes llibertats en ser el primer alcalde democràtic de Mataró, i explica que "pels joves d'avui, la democràcia és una cosa natural però per mi, fins als 30 anys, va ser quelcom que no existia i per tant haver participat en la seva instauració, va ser molt transcendent".

Mataró-Madrid. Era l'any 1979 quan Majó va agafar la vara d'alcalde i va encapçalar un govern socialista que ha transformat Mataró en la ciutat actual. "Em va impressionar molt l'inici d'una etapa en què vam voler construir de Mataró una ciutat, ja que en aquells moments era una barreja de barris, independents entre ells, sense cohesió", recorda aquest polític i empresari que l'any 1983 va passar el relleu d'alcalde a Manuel Mas per anar a Madrid com a ministre d'Indústria i Energia. Aquest mataroní, enginyer industrial, va ser partícip de "l'època del canvi" i des del seu ministeri "vam haver de modernitzar el país sobretot en el món de la indústria i la tecnologia, era un país endarrerit, que necessitava una reconversió i va ser una feina molt intensa a nivell de transformació industrial i introducció de tecnologia". En aquest sentit Majó considera que "encara no ens hem acabat de creure suficientment que el futur del país depèn d'una bona utilització de la tecnologia i l'Estat Espanyol inverteix pocs diners en recerca i desenvolupament i els països del futur seran aquells que de veritat sàpiguen invertir en tecnologies i noves idees".

CCRTV. Com a president de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Majó s'ha posat tres grans objectius per aconseguir durant el seu mandat. El primer és mantenir i augmentar, en la mesura del que sigui possible, la qualitat dels continguts sobretot a nivell cultural i educatiu. El segon és augmentar l'eficiència en la utilització dels recursos públics perquè "tinc present que estic en una empresa pública que fa servir els diners de tots els ciutadans". I per últim vol aconseguir una ràdio i una televisió cada vegada més independent i menys lligada al govern, tot i ser uns mitjans públics. Ara Majó està al capdavant d'una entitat pública però des de sempre ha tingut relació amb l'empresa privada. Va ser fundador i president de l'empresa *Telesincro SA*, que va fabricar als anys 70 els primers ordinadors que s'han dissenyat a Espanya. La combinació dels seus càrrecs polítics i empresarials han omplert i omplen encara l'agenda de Majó de reunions, actes, viatges i altres compromisos. De totes maneres, Majó sempre ha tingut clar que els caps de setmana són per la família, que en el seu cas és nombrosa: sis fills i vuit nets.

* Xips, cables i poder. Majó, Joan. Editorial Proa.

La senyora i el senyor

Leandre Ribera, nascut a Rubí l'any 1966, va començar a fer màgia als set anys i s'ha format com a mim, acróbata i clown. Claire Ducreux, nascuda a Annency (França) l'any 1972, va començar a ballar de molt jove i s'ha format en dansa clàssica i contemporània. Quan es van trobar, les seves vides es van transformar tant personalment com professionalment. En aquest darrer aspecte, van crear la companyia Leandre-Claire. El primer espectacle de carrer que van fer junts va ser *Fragile*, que van presentar al festival francès d'Aubagne. Aquesta obra, que després s'ha transformat en *Madame et Monsieur*, explica la història d'una parella sense sostre. El públic que ha vist l'espectacle queda captivat pel moviment dels seus cossos, per l'expressió dels seus rostres i per la màgia que envolta aquesta creació de mim poètic. Per la seva banda, els experts també han acceptat amb bones crítiques l'espectacle. A banda d'aquesta obra, que es va posar en escena el 27 de març a Argentona, la companyia té en cartell *De paseo* —on actua Ducreux en solitari, només acompanyada d'un banc— i *Desbandada* —on Ribera puja a l'escenari a ritme de swing. Per algunes de les seves actuacions compten amb les col·laboracions de l'actor Aimon Ninyerola i del músic David Moreno.

Una agenda plena. En aquests moments, en Leandre i la Claire tenen l'agenda plena. El seu any de treball es pot dividir clarament en dues temporades: la d'hivern i la d'estiu. Ara amb l'arribada del

bon temps, fan les maletes i se'n van de bols. Tenen actuacions previstes a festivals de teatre al carrer a França, Bèlgica, Anglaterra, Àustria, Holanda, Brasil i Corea. "El teatre de carrer no està reconegut encara; existeix perquè curiosament tenim una tradició mediterrània de festa al carrer, de cultura al carrer però en canvi no tenim el marc, no és cultura, no entra dins del ministeri com passa per exemple a França o a països nòrdics." A l'hivern, tornen als escenaris de sala i poden passar més temps a casa seva on han instal·lat una plataforma de fusta al jardí, en forma d'escenari, per practicar els seus moviments i per crear nous espectacles. Ribera no descarta fer

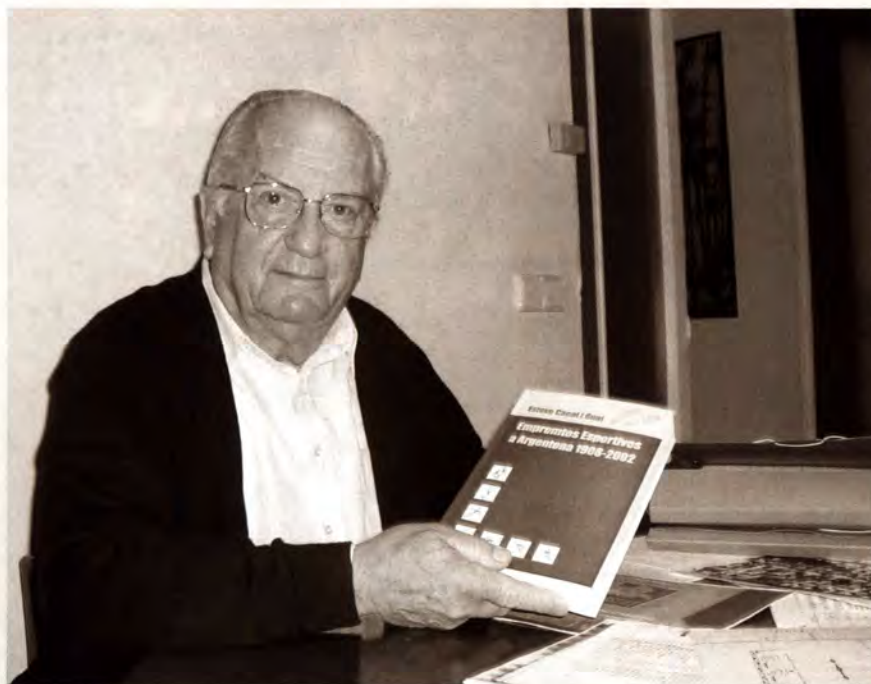
representacions a casa de les noves obres de la companyia, abans de presentar-les al públic en general. Entre el públic d'aquestes *premières* hi podria haver alguns dels molts artistes que viuen a Argentona i que van fer conèixer la vila a la parella. En aquest sentit la Claire explica que "no només n'hi ha molts, és que es fa més fàcil trobar-los que en una ciutat gran, aquí en un any hem trobat molta més gent que en cinc anys a Barcelona, la gent està més propera, és més petit, és molt agradable".

Argentona. En Leandre explica que un dels principals motius per venir a Argentona va ser per donar una bona infància a la seva filla de tres anys i mig. "Hem vingut en part perquè jo en tenia ganes i en gran part perquè tenim una filla petita amb la Claire i tenia ganes de poder-li oferir el que jo recordava com la meua infància, un lloc on pots tenir la porta oberta, on coneixes els veïns, on tens un entorn reconeixible, fàcil i dominable com a nen." Aquesta és una de les raons per vindre aquí. En un primer moment, la idea no li va fer tanta gràcia a la Claire. "Vam començar buscant una casa en un lloc més tranquil que Barcelona, vam venir aquí i la primera vegada vaig pensar: aquí a Argentona em moriré, ja, ja, a Barcelona sóc estrangera però aquí serà pitjor, i al final estic... mai he tingut tanta qualitat de vida com aquí, cada cosa que vaig descobrint és una cosa positiva, de veritat."

L'obra *Madame et Monsieur* de la companyia Leandre-Claire ha estat un dels espectacles de la darrera temporada de teatre, música i dansa d'Argentona. Els protagonistes d'aquesta creació, que combina el mim, el clown i la dansa, són Leandre Ribera i Claire Ducreux. A banda de duet professional, en Leandre i la Claire són una parella que es va traslladar a Argentona amb la seva filla de tres anys. Després de viure a grans ciutats com Barcelona o París, a Argentona han trobat el lloc ideal per viure i poder desenvolupar la seva feina.

Canalitzant l'esport

Esteve Canal i Gual (Argentona, 1926) ha suat la samarreta per escriure el llibre *Empremtes Esportives a Argentona 1908-2002*. Tot va començar parlant amb els seus amics. Canal explica que "quan ens trobem sempre parlem dels temps passats i del que havíem fet, del que s'havia aconseguit a nivell esportiu a Argentona i sempre hi havia alguna cosa de què no ens enrecordàvem, va ser aleshores que vaig tenir la idea de fer aquest llibre". Amb l'objectiu de no perdre una part de la història de la vila, el 27 d'abril del 2002 Canal va fer arribar una carta a tots els presidents dels clubs d'Argentona on els demanava la informació necessària per escriure el llibre. La constància i la perseverància de Canal han estat molt útils per aconseguir tot el material dels responsables dels clubs, de les federacions, dels esportistes del municipi, dels seus familiars i d'altres fonts com l'Ajuntament, publicacions de l'època, l'església o particulars.

Esteve Canal en el menjador de casa seva amb el llibre.

Els esports. El bàsquet i el futbol ocupen un gran nombre de pàgines de l'obra on també hi ha lloc per altres esports com el billar, el ciclisme, la boxa, el dòmino, el futbol americà, l'handbol, la petanca i fins un total de més de vint disciplines, totes les quals s'han practicat a la vila. Després de la introducció, el primer esport que presenta és el bàsquet, una de les aficions de Canal, que va començar a encistellar quan feia el servei militar a Melilla. En tornar a Argentona, Canal va ser un dels promotors de la pista de bàsquet del Centre Parroquial, on es van jugar els primers partits d'aquesta modalitat originària dels Estats Units d'Amèrica. També va ser entrenador del C.I.C. durant la seva època daurada, quan les noies van aconseguir, entre altres títols, el de campiones d'Europa. Sobre aquesta gesta esportiva, Canal va publicar el títol *Història, recull i retalls del C.I.C.*

Bàsquet Femení d'Argentona. Amb la mateixa intensitat es tracten els altres esports en aquest nou llibre subvencionat per l'Ajuntament d'Argentona i Caixa Laietana. Entre els capítols del volum, també n'hi ha de dedicats a les instal·lacions del municipi, i com que aquestes han evolucionat durant més de 90 anys, també hi ha un capítol sobre l'apartat dels pressupostos de l'Ajuntament d'Argentona dedicats a l'esport. En aquest sentit, Esteve Canal va intervenir, com a regidor d'Esports en el govern de Jordi Suari, en la compra dels terrenys de la zona esportiva, la piscina i la construcció de la coberta lleugera (el poliesportiu). Després, entre el 1987 i el 1991, com a alcalde va continuar potenciant l'esport.

Les fotografies. El tècnic d'Esports de l'Ajuntament d'Argentona, Raúl Paloma, el fotògraf Alfons Güell i el coordinador esportiu del Futbol Club Argentona,

Carles Moliné, han cedit a Canal moltes de les instantànies que es poden veure en el llibre. També hi han col·laborat molts particulars deixant les seves fotografies antigues o més recents. Fent un repàs a aquestes fotos es pot seguir l'evolució de la roba esportiva. Les primeres noies que van jugar a bàsquet, per exemple, anaven amb faldilles llargues, per sota del genoll. El calçat esportiu dels futbolistes o les bicicletes que es feien servir tenen poc a veure amb els actuals. També hi ha imatges de les *voituretes*, uns vehicles lleugers de principis del segle XX que participaven en curses. Un llibre històric que té un apartat de pàgines honorífiques dedicades a noms i entitats que han destacat en la pràctica o potenciació de l'esport argentoní. De totes formes, l'autor diu que "jo destacaria totes aquelles persones que han treballat per l'esport sense deixar-se veure, els que han treballat a l'ombra".

Esteve Canal i Gual ha escrit el llibre *Empremtes Esportives a Argentona 1908-2002*. L'excalcalde de la vila ha fet un treball històric recopilant testimonis, dades i fotografies de tots els esports que s'han practicat al municipi. El treball es va presentar durant la setmana de Sant Jordi al Saló de Pedra de l'Ajuntament d'Argentona, que es va omplir de gom a gom de gent relacionada, d'una manera o d'una altra, amb el món de l'esport. Un llibre que recopila les fites esportives que s'han aconseguit al llarg de 94 anys.

Trasbalsat pel comiat sobtat del seu fill Esteve, el seu delicat estat de salut ja no va resistir més. Andreu Català va morir als 81 anys el passat 25 d'abril. Se n'anava l'home, però queda per sempre la seva llegenda: la història de l'únic futbolista argentoni que ha jugat a Primera Divisió. Argentona, Barça i sobretot el Nàstic van ser els clubs d'un central expeditiu, de potent salt, que va marcar mites de l'alçada de César a mitjans del segle XX.

L'últim cafè

El cafè sempre li havia agradat sol, amb molta aigua i un parell de cullerades de sucre. Darrerament se'l prenien descafeïnat perquè la medicació el privava ja de moltes coses. Mentre assaboria la tassa, amb els dits sostenia un caliquenyo fumejant. A Tarragona encara el recorden assegut a una punta de la barra del cafè París, l'establiment que va regentar a la seva època daurada al Nàstic, la de l'ascens meteòric a Primera Divisió. Aleshores els futbolistes no es feien milionaris com ara i muntaven algun negoci o altre per guanyar algun sou extra. D'aquell bar cèntric de la rambla Nova, a prop del Mirador, no en queda cap senyal. Temps més tard es va anomenar cafè Baviera i des de no fa gaire ha esdevingut un restaurant xinès. Andreu Català Ballbona (Argentona, 1922-2004), però, continua sent un símbol a la ciutat romana. La setmana després de la seva mort, el van homenatjar amb un minut de silenci abans de començar el partit de Segona B entre el seu Nàstic i l'Alacant.

Barça, Nàstic i Primera. A les beceroles de la fundació del FC Argentona, Català va venir a aquest món, com predestinat a ser algú important amb la pilota als peus.

De fet, amb tan sols 17 anys es va fer un lloc de titular a l'eix de la defensa de l'equip de la vila al costat dels Boba, Debat, Giol i Colomines. No va durar gaire, perquè amb detallats informes a la mà, el Barça el va firmar per cinc temporades amb un sou simbòlic i un abonament de tren Mataró-Barcelona. Li van fer fitxa del filial, tot i que s'entrenava també amb la primera plantilla i hi va arribar a jugar algun bolo de pretemporada, com per exemple un contra l'Atlético de Aviación (ara de Madrid) a Tarragona que va catapultar la seva cessió al Nàstic. Va agafar les maletes i va acceptar l'etapa que se li obria a l'antiga Tarraco. Tot van ser facilitats per al mig-centre argentoni, que va complir el servei militar en un quarter de la ciutat gairebé a cos de rei llevat d'uns mesos de maniobres al Pirineu perseguint maquis. En aquesta època es deixa el bigoti que el caracteritzaria de per vida. De primera regional, el Nàstic amb Català intocable a les formacions inicials, va encadenar un ascens rere l'altre fins a coronar la Primera Divisió (1946).

Oferta del Madrid. A la màxima categoria del futbol estatal, s'hi va mantenir tres temporades en què va marcar autèntics

símbols de l'època, davanters llegendaris com César (Barça) i Carreiro (Reial Societat). A la Copa va jugar unes semifinals després d'eliminar el Barça, i amb la selecció catalana va contribuir a la pallissa a l'espanyola per 4 a 1. Una muralla inexpugnable, un dominador extraordinari del joc aeri, en aquests anys, Català va veure com el Madrid també li va llançar les xarxes per convertir-se en el recanvi del mític Ipiña. Quan el traspàs a la "casa blanca" es donava gairebé per fet a la premsa, la seva sang culer i l'amor pel país li van impedir dir que sí als "merengues", fet del qual s'acabaria penedint tota la vida. L'argentoni es va mantenir fidel al Nàstic, on el van acomiadar amb un partit d'homenatge contra el Barça en què va jugar al costat de Kubala. Abans de penjar les botes, en la seva última etapa futbolística, l'Andreu encara va exercir d'entrenador (s'havia tret el títol feia pocs anys) i jugador alhora al Mataró.

En un armari de la cuina, encara hi ha el vell pot del cafè. Ell se n'ha anat però l'olor del gra molt, aquella aroma inconfusible de la cafetera acabada de sortir del foc continuen evocant el seu rostre: clar i català.

finques

Gil Parés
corredor d'assegurances

Disposem de la més extensa
selecció d'immobles en venda
a la zona d'Argentona

Tel. 93 797 10 13

C/ Gran, 52 (davant l'Ajuntament)

Visiti la nostra web:

www.gilpares.com

mon iberic

selecció

T o m à s

Botigues
especialitzades:

**PERNILERIES
XARCUTERIES
CARNISSERIES**

C/. Sant Miquel, 8
Tel. 93 756 16 68
ARGENTONA

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

O F E R T E S

**Aigua
FOURNIER**
pack 6 ampolles
1€

**Oli
CARBONELL**
0,4º, litre
3.39€

**Detergent
ARIEL**
Maleta
3.99€

**Cervesa
EMBRAU**
llauna
0.24 €

Et compres un cotxe?

No perdis el temps buscant! Vine aquí,
tenim els millors preus per a la teva
assegurança.

LA TEVA CORREDORIA D'ASSEGUANCES I
GESTORIA D'ARGENTONA

AV. PUIG I CADAVALCH, 9
08310 ARGENTONA

Tels. 93 756 08 25 / 93 756 14 62
Fax 93 797 09 80

RESTAURANT
ELS CAÇADORS

CUINA MEDITERRÀNIA
PLATS D'AUTOR
ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

Ctra. Vilassar de Mar, 16
08310 Argentona
TEL. 93 756 13 21 - 93 756 16 31
E-mail: info@loscazadores.com
www.los-cazadores.com

Nuevo Vectra 3.0 CDTI
Common Rail Diesel Turbo Inyección

Opel. Nuevas ideas. Mejores coches.

La tecnología diesel elevada a la máxima potencia

Tienes un Vectra desde **16.760€***

El Nuevo Vectra 3.0 CDTI de 177cv te ofrece toda la potencia de la última tecnología Diesel Common Rail Turbo Inyección. Un vehículo pensado para rendir siempre al máximo, con el mínimo consumo. Un Vectra con la mejor tecnología diesel.

*I.V.P. recomendada fabricante en Perùvula y Baleares hasta fin de mes para vehículos Vectra Essentia 1.8 3v 16V, incluyendo de matriculación, transporte, IVA sujeción, descuento promocional y Plan Prever para vehículos de gasolina con plomo incluidos. El modelo visualizado no corresponde al modelo ofertado. Gama Vectra: consumo (l/100 km) mixto desde 5,6 hasta 10,4. Emisión de CO₂ (g/km) desde 151 hasta 250.

Visita'ns i consulti els
extraordinaris preus
de vehicles de gerència
i Km. 0

Automòbils Eserma S.A.
Avda. Maresme, 30-40. Tel. 937 412 600
MATARÓ
Gran Via, 223. Tel. 937 524 122.
PREMIÀ DE MAR

Duraco S.L.
Jacinto Benavente, 2. Tel. 937 670 361.
PINEDA DE MAR

Tot per l'aigua

INSTAL·LADORS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

SPMSYSTEMS@telefonica.net
www.mar-esme.com/spm

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

FINQUES CREUS

Oficina Argentona:
Av. Puig i Cadafalch, 7 baix

Tel.: 93 797 01 23

Ref.511

ARGENTONA **Local de 300 m²**

Apte per a taller

Preu: 186.313 € (31.000.000 Ptes.)

Ref. 513

DOSRIUS

Fantàstica torre de 165m², tot en una planta, en el poble, amb 1300m² de parcel·la, 4 habitacions, 2 banys i possibilitat d'edificar una altra planta.

Preu: 456.672 € (76.000.000 Ptes.)

Ref. 414

ARGENTONA. GRAN PIS DE 110 m²

3 habitacions, 2 banys complets. Saló menjador.
Llar de foc, cuina de 15 m², 2 balcons y pati de 9 m²
Només 1 veí.

Preu: 237.399 € (39.000.000 Ptes.)

Ref. 519

ARGENTONA. DÚPLEX 100 m²

3 habitacions, cuina 10m², saló-menjador 20m², bany, terrassa de 25m², calefacció, reformat, carp. d'alumini.

Preu: 261.440 € (43.500.000 Ptes.)

Ref. 515

ARGENTONA. EL CROS

3 habitacions, 2 banys complets. Saló menjador.
Llar de foc, cuina de 15 m², 2 balcons y pati de 9 m²
Només 1 veí.

Preu: 189.318 € (31.500.000 Ptes.)

Ref. 521

ARGENTONA. TORRE 280 m²

A tres vents, 170 m² de parcel·la, cuina de 14m², 2 lavabos, 2 suites (una en planta), 3 habitacions, menjador 35m² amb xemeneia, terrassa 15m², garatge 90m²

Preu: 405.683 € (67.500.000 Ptes.)

Ref. 313

ARGENTONA

Parcel·la de 400m² plana en el centre.

Preu: 240.404 € (40.000.000 Ptes.)

Ref. 531

ARGENTONA. PIS DE 100 m²

3 habitacions, bany, menjador 18m², cuina de 6m², balcó de 6m², en el centre i amb bones vistes.

Preu: 213.359 € (35.500.000 Ptes.)

Ref. 469

ARGENTONA. CAN RAIMÍ

Torre de 90m², amb 811 de parcel·la, 3 habitacions, cuina de 15m², menjador amb xemeneia de 25m², bany, lavabo, garatge, barbacoa, traster.

Preu: 312.526 € (52.000.000 Ptes.)

Ref. 518

ARGENTONA **CASA DE POBLE DE 120 m²**

Zona molt tranquil·la, 4 habitacions, menjador de 30m², 2 banys, cuina de 15m², jardí de 200m².

Preu: 366.617 € (61.000.000 Ptes.)

Ref. 529

MATARÓ

Pis d'obra nova en el centre, 2 habitacions, bany, menjador, cuina i pati de 15m², parking opcional.

A 5 minuts de l'estació.

Preu: 195.328 € (32.500.000 Ptes.)

MATARÓ - Cerdanyola

C/ Gatassa.

Local comercial de 100m, obra nova

Preu: 198.333 € (38.000.000 Ptes.)

Tel. 93 797 01 23 FINANCIACIÓ 100% + DESPESES